

INTERNATIONAAL
Chinezen
vereenzamen

7

SOCIAAL
Maggie De Block
over cannabis en
ruziemakers

8

STUDENT
Op zoek naar de
beste kebab van
Leuven

12

CULTUUR
Paul Claes schopt
tegen de schenen
van de jeugd

15

Beeld—Equinox

De studenten Musicologie van Musicologica bestuderen niet alleen klassieke muziek, maar kunnen ook een aardig stukje spelen. Ze gaven het beste van zichzelf op hun jaarlijks concert. [Lees onze recensie op pagina 16.](#)
(Foto: Caroline Van Rhee)

LUCI-TEST VOORPROEFJE VAN ORIËTERINGSPLATFORM KU LEUVEN

KU Leuven lanceert plan voor betere studiekeuze

De nieuwe vrijblijvende oriënteringsproef LUCI is geen marketinginstrument, aldus de KU Leuven. Het moet het speerpunt worden van een groot oriënteringsplatform dat de universiteit lanceert in september.

KORNEEL DE SCHAMP

De nieuwe vrijblijvende oriënteringsproef LUCI werd vrijdag met veel bombarie gelanceerd door de KU Leuven. Het Leuven Universitair Competentie Instrument, zoals het instrument voluit heet, test je abstract denkvermogen en probeert zo te bepalen of je klaar bent voor de universiteit. Maar de proef staat niet alleen: hij is de voorbode van een heus oriënteringsplatform dat nog meer studenten de weg naar de KU Leuven moet doen vinden.

Het project wordt getrokken door de dienst Studieadvies. Vicerector Studentenbeleid Rik Gosselink vertelt. "Enerzijds komt er informatie voor studenten op dat platform. Dat gaat om informatie over studeren in het Hoger Onderwijs,

maar ook informatie over factoren die je slaagkansen beïnvloeden zoals studiehouding, belangstelling, vooropleiding en competenties." Daarnaast komt er informatie over het studieprogramma per opleiding en over beroepsmogelijkheden. "Anderzijds komen er ook digitale checkpoints," gaat Gosselink verder. "Die bestaan uit testjes over opleidingen, over interesses, maar even goed bestaande opleidingsspecifieke ijkingstoetsen of miniatuurproeven of LUCI." Ruth Stokx, diensthoofd van de Dienst Studieadvies, vult aan. "Een dergelijk checkpoint kan bijvoorbeeld misconcepties rond een bepaalde opleiding uit de wereld helpen."

Faculteit

De faculteiten zullen alvast nauw betrokken worden bij het plat-

form. "Het gaat om een instrument waaraan elke faculteit zaken kan toevoegen," zegt Stokx. "Zo kan een faculteit specifieke toetsen voor hun opleiding toevoegen. De faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen heeft bijvoorbeeld een miniatuurproef in de maak waar je een stukje hoorcollege te zien krijgt en dan enkele vragen bij krijgt. Zo krijg je specifiek inzicht in de opleiding die je verkiest."

op september of oktober om het te lanceren, zodat we zesdejaars secundair vanaf de start van het schooljaar kunnen bereiken," besluit Stokx.

LUCI

Ook LUCI vindt een plaatsje in het portaal. "De KU Leuven wilde iets vooruitschuiven waarvan het nut doorheen de jaren duidelijk gebleken is, en wat binnen een Leuven project tot stand gekomen was,"

mische vaardigheden. "Ik was daarom bekommerd, omdat er niet één specifieke doelgroep bleek te zijn. Niet alleen allochtone studenten, of studenten uit lagere klassen hadden er moeite mee. Het was algemeen verspreid, maar toch zagen velen het over het hoofd." En dat terwijl je de vaardigheden volgens De Wachter nog wel kan bijschaven.

"We merkten een duidelijk verband toen we de resultaten van de test vergeleken met het studiesucces. Mensen die zwak scoren op de test en verder niets ondernemen, doen het over het algemeen niet goed in januari, juni of september," licht De Wachter toe. Ook vicerector Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt is enthousiast over de test. "Het is een generieke test, die we willen aanbieden aan het volledige secundaire onderwijs. Dat net met de bedoeling om sommige jongeren, die denken dat universiteit niets voor hen is, een duidelijk beeld van hun competenties te bieden. Omgekeerd willen we ook een aantal mensen die zich overschatten duidelijk maken dat hun competenties nog niet toereikend zijn."

Lees verder op pagina 3

"We willen studenten beter oriënteren. Het PR-element komt slechts op de tweede plaats"

DIDIER POLLEFEYT
(VICERECTOR ONDERWIJSBELEID)

Reeds bestaande ijkingstoetsen zoals die aan de faculteit Wetenschappen en Ingenieurswetenschappen zouden ook op het portaal kunnen komen. "We mikken

vertelt professor Lieve De Wachter, die aan de basis lag van de test.

De Wachter kwam op het idee van de test toen ze merkte dat er weinig aandacht was voor algemene acade-

Debat

Opinie

Splinter

Zondebok met sterretjes

Twee weken terug draaide de Raad van Europa een cruciale beslissing van het Europees parlement terug. "Roamingkosten", het trucje met de grenzen waarmee telecomoperatoren miljarden euro's uit de zakken van consumenten kloppen, mag blijven bestaan. Met één geheime stemming bracht de Europese Raad van ministers, dat orgaan waar elke regering zijn minister heeft zitten, het democratisch verkozen Europees parlement een vernietigende nederlaag toe.

Het afschaffen van de roamingtarieven was een symbooldossier. Een verwezenlijking voelbaar door de gewone man, vergelijkbaar met het afschaffen van de interne grenscontroles in 1993. Zelfs de grootste euroscepticus is snel overtuigd wanneer hij minder moet betalen. Alleen was de Raad het daar niet mee eens. De Raad oordeelde dat de belangen van de telecomsector (u weet wel: Belgacom) belangrijker waren dan de belangen van de consument. De consument, dat bent u. Ik was woest, maar ik was alleen. Slechts één kort bericht in het nieuws van zeven uur en een paar korte krantenartikels. Daarna mediastilte...

Ik weet het, Europa is geen sexy onderwerp. De Raad van ministers is ver van ons bed. Voor media en politici is Europa een zondebokschoonmoeder waarnaar zij kunnen verwijzen bij het doordrukken van onpopulaire maatregelen. Een goed excuus voor eigen gebrek aan daadkracht wanneer er "geen Europees kader" bestaat. Toevallig zijn het wel steeds de ministers die maandag met hun Europese petje op een akkoord goed of afkeuren, die dinsdag voor alle camera's klaarstaan om Europa te beschuldigen.

Is het met zo'n makkelijke zondebok nog te verwonderen dat euroscepticisme een modewoord is geworden? Ik verwijs hier naar de N-VA, die met één mond Europa een log en onbestuurbaar monster noemt, terwijl ze als 'alternatief' net die maatregelen voorstelt die het monster log en onbestuurbaar maken. Een Europa van de regio's, ofwel een Europa dat elke lidstaat op elk moment kan lamleggen: het wordt ons door de strot geduwd alsof het steek houdt.

Europa is ver van perfect, maar de oplossing ligt niet in meer regionalisme. Europa werkt niet wanneer je het lam legt, net zoals afspraken niet werken als niemand zich er aan houdt. Het gaat hier niet louter om Grieken. Vlaanderen doet maar wat graag mee. Hoe komt het dat de grootste Vlaamse partij pre-verkiezingen luidkeels een samenwerking met de meest pro-Europese liberalen overweegt, maar na verkiezingen in de armen duikt van de eurosceptische Conservatieven en Reformisten. Euroscepticisme? Noem het gerust Eurohypocrisie, en wij slikken het.

Hypocrisie of kiezersbedrog, maar niemand die weet waar het om gaat. Of niemand die er om geeft? Daar lijkt het naar. Het bewijs werd reeds geleverd in mei 2014, toen er nauwelijks verschillen waren tussen de resultaten van de federale, Vlaamse en Europese verkiezingen. Als er werkelijk zo weinig verschil bestaat tussen Belgische en Europese politiek, schaf die open grenzen dan ineens ook maar af. Wij kijken toch niet verder dan onze kust lang is.

NIKO WUYTS

Een Splinter bevat een mening van de auteur. Ze bevat niet de mening van de redactie.

#vetodebat

Crevits duikt in jullie (duistere) studieverleden

Weldra krijgen onze universiteiten en hogescholen inzage in het studieverleden van al hun studenten. Minister van Onderwijs Hilde Crevits (CD&V) werkt aan een database om zo de studie-efficiëntie op te krikken. Slimme strategie of compleet overbodig? **STIJN DE WEVER**

Paul De Knop (voorzitter Vlaamse Interuniversitaire Raad, rector VUB)

"Ik zeg niet dat heel de informatisering van de administratie van studievoortgang overbodig is, integendeel, maar het kost wel heel veel geld. De meest recente aanpassingen aan de Databank Hoger Onderwijs (DHO) kosten per onderwijsinstelling weer een miljoen euro. In tijden van budgettaire krapte, moet voor elke aanpassing van de DHO zeer zorgvuldig de kosten-batenanalyse gemaakt worden. Ik heb de minister dan ook gevraagd te bekijken wat de impact is van haar nieuwe voorstel op de begroting van de instellingen en of een verdere uitbreiding wel echt wenselijk is nu."

"Men had in het verleden ook resoluut voor een aanbesteding moeten opteren voor alle instellingen samen. Nu zitten we met allemaal verschillende systemen die op elkaar afgestemd moeten worden, wat heel veel geld kost. Als middelen schaars zijn, waar moet je ze dan preferentieel inzetten? **Ik steek liever ons geld in studenten, onderwijs en onderzoek dan in een optimalisering van de administratie.**"

"Wat de juridische kant van de voorstellen van de minister betreft: dat zal men nog moeten afdichten. Ik denk hierbij aan de privacy van de studenten."

"We moeten als universiteiten ook zoveel mogelijk een gezamenlijk standpunt innemen tegenover toelatingsvoorwaarden. Ik ben er geen voorstander van dat de ene universiteit een andere regeling heeft dan de andere: dit leidt alleen maar tot een opbod dat helemaal niet zinvol is. Daar wordt geen enkele student beter van."

Elisabeth Meuleman (lid Commissie Onderwijs Vlaams Parlement, Vlaams Parlementslid Groen)

"Het doel op zich is prima: uiteraard moet het zeer lage slaagpercentage omhoog, maar of die database daar het juiste middel toe is, weet ik niet. **Dit is vooral symptoombestrijding terwijl je ook de achterliggende oorzaken heel grondig moet aanpakken:** men moet bekijken waar de problemen zich juist situeren. Zo'n begeleiding vergt veel geld en door de besparingen schiet ze er nu al vaak bij in."

"Het is wel een goede zaak dat er over de instellingen heen wordt gekeken: dat de ene universiteit maatregelen oplegt, en dat studenten elders gewoon opnieuw kunnen falen, moeten we vermijden. Dat was eerder ook onze kritiek op het voorstel van de KU Leuven (wie op minder dan 30% van zijn vakken slaagt, kan het academiejaar daarop geweigerd worden in die studierichting, red.)."

"Wat mij betreft is die database overbodig en zeker niet prioritair: het studieverleden kan al gevolgd worden via het leerkrediet."

"Studenten kiezen vaak verkeerd en er wordt veel te weinig en veel te laat ingezet op snelle heroriëntering. Vandaar ook dat die hervorming van het secundair onderwijs zo belangrijk is. Men mag studenten ook niet zomaar laten aanmodderen en keer op keer laten falen om dan te zeggen: 'Nu is het gedaan!' Een groep die moeilijk ligt gewoon laten vallen is een gemakkelijksoplossing: het *njet* wordt zo nog meer sociaal bepaald en ondemocratisch."

Lezersreacties

Manuel Sintubin (via Facebook): Toch enige nuance: "inzage krijgen in de studiericarière van studenten... nagaan welke vakken de studenten gevolgd hebben tijdens een voorgaande opleiding aan een andere universiteit of hogeschool en voor welke vakken ze al dan niet geslaagd zijn."

Koen Kempnaers (@VVTLOvania, via Twitter): Dus het eerste jaar is geen stap richting zelfstandigheid en het beste resultaat niet waar je het meest voor blokte?

VRAAG VAN DEZE WEEK

BELGIË EUROFIEL OF EUROFOOB?

Discussieer mee op [Facebook.com/vetoleuven](https://www.facebook.com/vetoleuven) en [Twitter.com/veto_be](https://twitter.com/veto_be)

Het Schaduwkabinet

DE EXAMENCOMMISSIE

Macht zit soms in kleine hoekjes aan de KU Leuven. Tweewekelijks gaan we op zoek naar geheime machtsbassisen.

Slagen of niet? Examencommissie beslist

De examencommissie is voor menig student een duister en almachtig orgaan dat examenresultaten wikt en weegt. Waar houdt deze commissie zich echt mee bezig?

MIKA TUYAERTS

Al snel blijkt dat er niet zoiets bestaat als één examencommissie. Elke studierichting heeft er één, die dan nog bestaat uit twee verschillende vergaderingen.

“De samenstelling van de examencommissie is uniform afgesproken binnen de universiteit, en vervolgens binnen de faculteit”, verklaart Leo De Ren, voorzitter van de examencommissies voor de bachelors archeologie, musicologie en kunstwetenschappen. “Zij kan worden onderverdeeld worden in twee commissies.”

In 2012 tekenden 124 Vlaamse studenten hoger beroep aan tegen hun examenresultaten

Toon Boon, juridisch adviseur van de KU Leuven, legt die onderverdeling verder uit: “Enerzijds is er de voltallige commissie. Die bestaat uit een voorzitter, een secretaris en leden die door hun faculteit als vertegenwoordigers werden aangeduid. Ook de examenombuds zetelt in deze groep, al heeft hij geen stemrecht. Zijn rol is eerder adviserend. Daarnaast is er ook de beperkte commissie. Daarin zetelen enkel de voorzitter, de secretaris en de examenombuds.”

“De leden waar Boon het over heeft, zijn leden van het zogenaamd zelfstandig academi-

misch personeel, meestal afgekort tot ZAP”, aldus De Ren. “Dit zijn de professoren die in de bewuste studierichtingen examens hebben afgenomen. Voor mijn commissies zijn dit meestal zes à zeven personen.”

Rolverdeling

“De voltallige commissie houdt zich bezig met de zogenaamde reglementaire aspecten, met andere woorden het al dan niet slagen van een student”, vervolgt Boon. “Dit komt echter niet overeen met gewoon nakijken of een student al dan niet een voldoende heeft gehaald. De commissie houdt ook rekening met overmachtssituaties, en kan op deze manier het resultaat nog beïnvloeden. Tot slot legt de voltallige commissie ook sancties op wanneer er sprake is van fraude en legt zij indien nodig bindend studieadvies op.”

“De examencommissie waakt niet alleen over de correctheid van de examenresultaten”, waarschuwt De Ren. “Zij bepaalt bij het behalen van een diploma de graad van verdienste.” Wie met onderscheiding afstudeert, heeft dat dus mede aan de examencommissie te danken.

Vóór de voltallige commissie ooit samenkomt, heeft de beperkte commissie al voorbereidend werk verricht. Boon: “De beperkte commissie komt na iedere examenperiode samen om de resultaten van elk examen vast te leggen en te evalueren. Daarnaast bekijkt zij of er geen speciale zaken zijn die moeten worden besproken door de volledige examencommissie, zoals plagiaat of een andere vorm van examenfraude.”

Beroep

De macht van de commissie is echter niet absoluut. Studenten kunnen binnen de tien kalenderdagen na de bekendmaking van hun resultaten in beroep gaan tegen hun uitslag. “Als een student in beroep gaat tegen zijn resultaten, vormt volgens het reglement

Christophe Weets

“De vicerector is het hoogste beroepsorgaan binnen de KU Leuven”

TOON BOON
(JURIDISCH ADVISEUR KU LEUVEN)

de vicerector Studentenbeleid de beroepscommissie”, aldus Boon. “Hij gaat, met de argumenten die de student aanreikt in het achterhoofd, nakijken of de beslissing van de commissie voldoende gemotiveerd is. Hiervoor neemt hij contact op met de voorzitter en meestal ook met de examiner in kwestie. Na dit onderzoek velt hij zijn oordeel.”

De vicerector is het hoogste beroepsorgaan binnen de KU Leuven. Indien een student nogmaals beroep wil aantekenen is er de raad voor betwistingen inzake studievooruitgangszaken. In 2012 deden 124 Vlaamse studenten dit. Bij slechts 45 dossiers werd de klacht als gegrond beschouwd.

“Mensen die zwak scoren op de test doen het over het algemeen niet goed in de examens”

LIEVE DE WACHTER
(PROFESSOR ACHTER LUCI-TEST)

keling en gebaseerd op degelijk wetenschappelijk onderzoek.”

Ook Pollefeyt nuanceert. “Deze test staat open voor alle scholieren van Vlaanderen. Iedereen kan het als benchmark gebruiken. Natuurlijk is het ook een middel om je richtingen aan te prijzen en studenten aan te trekken, maar dat is normaal als het geld van de universiteit zelf komt. Het PR-aspect komt slechts op de tweede plek. De hoofdzaak is alle studenten goed te oriënteren op een maatschappelijk verantwoorde manier.”

Te talig

In de wandelgangen valt dan weer te horen dat de test te talig zou zijn. Mensen die sterk zijn op wiskundig vlak en bijvoorbeeld inge-

nieur willen studeren, zouden onnodig afgeschrikt worden, klinkt het.

“Onze cijfers spreken eigenlijk tegen waar de ingenieurs voor vrezden,” repliceert De Wachter. “Het is juist omgekeerd. We testen het abstractievermogen en inzicht en of je iets kan afleiden uit de context. Dat zijn vaardigheden waar mensen die abstract leren denken in richtingen zoals wiskunde juist goed in zijn. Om maar iets te zeggen: de cijfers van de test liggen hoger bij de faculteit Wetenschappen dan bij andere faculteiten.”

“Ook ingenieurs moeten soms lappen tekst verwerken, dus het is zeker in hun voordeel dat ook zij de test afleggen,” besluit De Wachter.

Vervolg voorpagina: “KU Leuven lanceert plan voor betere studie-keuze”

Andries Verslyppe, voorzitter van de Studentenraad KU Leuven, gaat voorzichtig mee met de hype. “Wat de LUCI-test doet, doet ze goed. Het gevaar natuurlijk is dat de test slechts een zeer bescheiden antwoord geeft. Gelukkig geeft de KU Leuven dat ook duidelijk aan. Het is niet omdat je slaagt voor de test dat je meteen zult slagen aan de universiteit. Daar spelen ook andere factoren mee.”

Marketingstunt

Maar is zo'n vrijblijvende test dan geen goedkope marketingstunt? De Wachter vindt van niet. “Het

past in de filosofie van de KU Leuven om studenten voor ze kiezen een zo goed mogelijk idee te geven. Want uit cijfers blijkt dat mensen nog niet bewust genoeg kiezen. Zo'n test kan daarbij helpen. Ik zie het als een nuttig deel van het oriënteringsproces, niet als een marketingstunt.”

Verslyppe is daarentegen wel bezorgd. “De vraag is natuurlijk in hoeverre het voor de universiteiten gaat over oriëntering en niet over profilering. In die zin is de naam die gekozen is wel wat jammer, omdat ze LUCI toch zo uitspelen tegen de SIMON-test van de UGent. We moeten er over waken dat ze zo'n test niet gaan uitmelken, al is de LUCI-test natuurlijk wel al een eind in ontwik-

Onderwijs

ILT viert vijftigste verjaardag

Het Instituut voor Levende Talen (ILT) blaast dit jaar vijftig kaarsjes uit. Dat werd gevierd met een studiedag in het Iers College. Onder de naam FundamenTAAAL kwamen professionals uit de sector samen.

JASPER VAN LOY

Na de veertigste verjaardag van het Centrum voor Levende Talen (CLT) vorig jaar is er opnieuw een Leuvenstalencentrum aan het feest. Velen verwarren echter het CLT met het ILT. Dat laatste richt cursussen in die verplicht zijn binnen KU Leuvenopleidingen, terwijl het CLT dat niet doet.

Het ILT is dus 50 jaar oud, reden genoeg voor taalexpersten om verzamelen te blazen in het Iers College. De organisatoren hadden rond thema's zoals motivering en toetsing infosessies gegroepeerd, verspreid over een hele middag.

Ondergetekende schoof na de koffiepauze aan bij de sessies rond taalbeleid. Kris Van den Branden is hoofddocent van de specifieke lerarenopleiding Talen van de KU Leuven. Hij krijgt net zoals de andere sprekers een halfuur om zijn standpunt duidelijk te maken. "De tijd is kort, maar ik ben ambitieus," lacht hij.

Papieren tijger

Ambitieuze is hij zeker. Van den Branden zet uiteen hoe hij taalbeleid in de praktijk wil brengen. Volgens hem is taalbeleid nog te veel een zaak van beleidsmakers en documenten. "Een papieren tijger," noemt hij het zelf.

Die tijger wil Van den Branden met samenwerking en planmatigheid omzetten in het concrete klasleven. "Zo iets uitbouwen gaat de competenties van één docent te boven," waarschuwt hij.

Genoeg om een hoop taalexpersten te verzamelen

ILT-docent Johan Strobbe neemt het woord over. Hij breekt een lans voor *Content and Language Integrated Learning* (CLIL), het doceren van niet-taalvakken in vreemde talen. Geschiedenis in het Engels of wiskunde in het Frans dus.

Op een bevattelijke manier zet Strobbe de voor- en nadelen van CLIL uiteen. Zo'n vak vergt namelijk het juiste leer materiaal, leerkrachten met uitstekende talenkennis én een parallel vak in het Nederlands. Daartegenover staan een interessante ervaring en meer leerlingen die gemakkelijker een vreemde taal durven spreken.

De onderwerpen van FundamenTAAAL waren technisch, maar de sprekers legden ze bevattelijk uit. Het resultaat was een evenwichtige dag die de verschillende aspecten van taalonderwijs in de verf zette.

DE DARK AGES VAN MEDIEVAL AND RENAISSANCE STUDIES

Middeleeuwse communicatie

Vakken die heringericht worden, evaluatievormen die veranderen, onduidelijkheden in het organigram. De ManaMa Medieval and Renaissance Studies aan de Letterenfaculteit blijkt met heel wat problemen te kampen.

TEKST THOMAS HENDRICKX EN CHRISTOPHE WEETS
FOTO KWONG GUENG TO

De ManaMa Medieval and Renaissance Studies verliep de voorbije jaren niet altijd even vlot. De communicatie blijft in gebreke en het is niet altijd duidelijk wie nu precies de programmadirecteur is.

De communicatie met de studenten was de voorbije jaren niet altijd even helder. Femke* overwoog zich twee jaar geleden in te schrijven voor de opleiding, maar zag hiervan af na meermaals foutief te zijn doorverwezen. "Toen ik professor Geert Claassens contacteerde voor meer informatie, vertelde hij me dat hij intussen al een tijdje niet meer als programmadiirecteur verbonden was aan de opleiding. Hij stuurde me door naar zijn collega professor Hans Cools, die me op zijn beurt opnieuw doorverwees naar Claassens. Na van hot naar her gestuurd te zijn, wendde ik me uiteindelijk tot de studentenadministratie van de KU Leuven. Daar werd dan weer beweerd dat de richting al enkele jaren opgedoekt zou zijn!"

Geen eenmalig voorval

Ook in de loop van het academiejaar bleken de ingeschrevenen niet altijd op de hoogte te zijn van de activiteiten binnen de opleiding. Het is traditie het academiejaar voor Medieval and Renaissance Studies officieel te openen met de IJsewijnlezing. Dit jaar hadden sommige studenten op dat ogenblik nog geen toegang tot de Toledo-community en vielen zij uit de lucht.

Dat bleek geen eenmalig voorval. "De studenten Geschiedenis met wie we het vak Medieval Philosophy volgden, waren uitgenodigd voor de Vesaliuslezing die samenviel met dit college," zegt Lukas*. "Wij hadden hier geen weet van en waren als enigen op het geplande lesmoment aanwezig in het lokaal." Professor Brigitte Meijns, voorzitter van de onderwijscommissie, geeft de problemen toe: "We kunnen niet ontkennen dat er in het verleden problemen waren met de communicatie naar de studenten. Daarom hebben we eind vorig academiejaar beslist een onderwijscommissie in het leven te roepen, zodat we met de mensen uit de verschillende faculteiten kunnen samenzitten om het reilen en zeilen van het programma beter te coördineren."

Voortaan is er ook één enkele persoon die fungeert als aanspreekpunt binnen de opleiding. "Vroeger was de voorzitter van het Instituut voor Middeleeuwse en Renaissance-studies naast zijn gebruikelijke taken ook verantwoordelijk voor onderwijsaangelegenheden," vertelt Meijns. "Dat was een wel zeer omvangrijk takenpak-

ket, dat we net daarom hebben opgesplitst."

Ook hadden de ingeschrevenen hun bedenkingen bij het aantal voorziene lesmomenten. "Als ik naga hoeveel contacturen er dit jaar elke week georganiseerd werden, dan kom ik op een viertal," werpt Lukas op. Werkcolleges met permanente evaluatie werden wegens een te laag aantal ingeschrevenen vervangen door een paper. Colleges die opgeschort waren omdat de docent ziek was, werden soms niet ingehaald.

Zes studenten

Meijns toont duidelijk begrip voor de ontgoocheling bij de studenten. "Vorig jaar hadden we nog tien inschrijvingen, waar het er dit jaar nog maar zes zijn. Daarbij komt nog eens dat sommige vakken niet door één docent, maar door een team van twaalf lesgevers aangeboden worden. De ene prof heeft er geen probleem mee les te geven

"We hadden maar vier uur per week les"

LUKAS
(STUDENT)

voor twee personen als was het een aula van honderdvijftig studenten, terwijl de andere dit niet de moeite vindt binnen zijn al te drukke agenda."

Het werd daardoor moeilijk om het oorspronkelijke format te behouden. Het aantal lessen werd gereduceerd, de evaluatievormen bleven bewaard en als compensatie werden voor de seminars met maar twee studenten *tutorials* aangeboden bij het eerste contactmoment. "Dat werd besloten op de eerste vergadering van de onderwijscommissie en deze oplossing werd later ook ter goedkeuring voorgelegd aan de studenten," voegt Meijns toe.

"Op het einde van dit academiejaar moeten we de loop van zaken zeker evalueren met het oog op het komende jaar. Volgende week zitten we trouwens samen met de studenten. Op die manier kunnen we kort op de bal spelen en hun input meenemen in onze analyse."

*De namen in dit artikel werden gefingeerd om de anonimiteit van de studenten te bewaren.

PROTESTEN SPOREN UITWISSELING AAN

Studentenraad Utrecht zoekt inspiratie in Leuven

Vorige week kreeg de KU Leuven bezoek van enkele leden van de Utrechtse studentenraad. Ze wisselden van gedachten over de studentenvertegenwoordiging met hun Leuvense collega's en met rector Rik Torfs.

LISA BUSSCHAERT EN HERMIEN FERRET

De voorzitter van de Leuvense studentenraad Andries Verslyppe ontving de Utrechtse studentenvertegenwoordigers en maakte hen wegwijs in de universiteitsstad. Naast een bezoek aan de rector stond nog een rondleiding in de centrale bibliotheek en in het leercentrum Agora op het programma.

Rik Vangangelt, voorzitter van de Utrechtse studentengeleding, legt uit waarom hun oog op Leuven viel voor een bezoek: "Het is onze taak als studentenvertegenwoordigers om met nieuwe

Caroline Van Rhee

gangelt merkt ook op dat aan de Utrechtse universiteit het bedrijfsdenken vaak de bovenhand neemt. Verslyppe beaamt dit: "Onze rector fungeert meer als herder dan als manager."

De Utrechtse studentenvertegenwoordigers volgen de hevige protesten aan de universiteit van Amsterdam uiteraard op de voet (*veto 4116 en 4117*). "We begrijpen het standpunt van de

studenten in Amsterdam en vinden het goed dat zo het debat over het rendementsdenken aan de universiteit op gang wordt getrokken." Al zien de Utrechters een studentenopstand en bezet-

tingen van gebouwen zoals in Amsterdam niet snel gebeuren aan hun universiteit: "In Utrecht hebben we een betere relatie met het college van bestuur, er heerst minder spanning."

"In Utrecht heerst er minder spanning dan in Amsterdam"

RIK VANGANGELT
(VOORZITTER UTRECHTSE
STUDENTENVERENIGING)

ideeën te komen, en daarom wilden we inspiratie opdoen in het buitenland." Net zoals Universiteit Utrecht is de KU Leuven lid van *The League of European Research Universities*, en daarom vonden de Utrechters Leuven een logische keuze.

Medezeggenschap

De Leuvense en Utrechtse studentenvertegenwoordigers hadden een diepgaand overleg waarin ze hun medezeggenschap in het universiteitsbestuur vergeleken. De Utrechtse vertegenwoordigers vinden het opvallend dat de Leuvense studentenraad meer en vooral sneller betrokken wordt bij het bestuur. Van-

ADVERTENTIES

Copy De Raaf
Ravenstraat 25
3000 Leuven
www.deraaf.be
016 22.20.87

digitale copy & printservice
scannen & archiveren
planafdruk tot A0
boekjes, brochures, kaartjes, etc.
diverse types afwerking
textieldruk
quadri drukwerk affiches & flyers
snelservice - kwaliteit

specialiteit thesissen:
mits afspraak op één uur klaar.
Tip: maak online je reservatie!!

Meer info? Kijk op www.deraaf.be of
mail naar deraaf@skynet.be

Internationaal

Open en Bloot

GENOTSMIDDELEN

Taboes zijn er om doorbroken te worden. Tweewekelijks doet Veto dat bij internationale studenten.

Alcohol, drugs and rock 'n roll

Elke Nederlander heeft een wietplant in zijn tuin staan, de Finnen doen aan competitief comazuipen en niemand kan roken als een Turk: het zijn hardnekkige stereotypes. Maar wat vinden de Leuvense internationale studenten nu zelf van genotsmiddelen?

FELINE KETELS EN
HEIDI VAN ROMPUY

“Alcohol is helemaal geen taboe,” vindt de Finse Pinja. “Het maakt zo sterk deel uit van de sociale cultuur, dat je je eerder moet verantwoorden wanneer je eens niet

“Als je dreadlocks draagt, word je al scheef bekeken”

YUMA UIT MOZAMBIQUE

drinkt. Als ik bij het uitgaan een cola bestel, vragen mijn vrienden meteen of ik soms zwanger ben.”

Toch ziet Pinja verschillen tussen het alcoholgebruik in België en haar thuisland. “In Finland

drink je meestal om snel dronken te worden. Een pintje uit gezelligheid op café, dat doen we zelden.” Ook de Amerikaanse Drew is verrast door onze terrasjescultuur. “Om drie uur 's middags op café zitten met een glas bier in de hand, dat vinden Amerikanen een rare gewoonte. Bij ons drink je enkel op evenementen, zoals studentenfeestjes of festivals.”

Rookverbod

“Sinds ik hier op Erasmus ben, ben ik gestopt met roken,” vertelt Maria uit Cyprus. “Bij ons rookt bijna iedereen, het is de normaalste zaak van de wereld. Als je hier in België een sigaret wilt opsteken, moet je buiten gaan staan. Ik ben er dan maar mee gestopt.” De Oostenrijkse Eva en Stefanie zijn in elk geval enthousiast over het Belgische rookverbod. In hun eigen land wordt er immers wel nog gerookt op café en in clubs. “Als ik hier terugkom van een feestje, stinken mijn kleren tenminste niet naar de rook.”

Yuma uit Mozambique vindt Europa dan weer een stuk liberaler op het vlak van genotsmiddelen dan zijn thuisland. “Zoveel rokende en drinkende jongeren bij elkaar had ik nog nooit gezien,” vertelt hij lachend over zijn eerste bezoek aan de Oude Markt. In Mozambique wordt er niet alleen neergekeken op rokende jongeren, maar ook op vrouwen die roken. “Dat staat niet,” vindt Yuma. “Vrouwen moeten elegant zijn. Bovendien moeten ze hun lichaam verzorgen om kinderen op de wereld te kunnen zetten.”

Dreadlocks

Wanneer het over drugs gaat, blijken de culturele verschillen nog groter. Zo vertelt Yuma dat er in zijn thuisland sterk wordt neergekeken op drugs en alles wat ermee wordt geassocieerd. “Zelfs wanneer je dreadlocks hebt of rastakleuren draagt, bekijken mensen je al scheef.” Toch heeft Yuma zelf vroeger met drugs geëxperimenteerd. Hij is er een paar keer zwaar door in de problemen geraakt. “Mensen veroordeelden me meteen, ze beschouwden me als uitschot.”

Heel anders is de getuigenis van de Amerikaanse Drew, die ongeneerd vertelt dat

hij regelmatig wiet rookt. “Als je in de VS op een feestje bent of nog maar op een college campus rondloopt, zie je mensen openlijk jointjes roken. Niemand maakt er een probleem van.”

Net als in België leeft ook in andere landen de vraag of softdrugs gelegaliseerd moeten worden. De Tsjechische Eva ziet

vooral voordelen in de medische sector. “Bij palliatieve zorgen kan het immers erg nuttig zijn,” zegt ze. Ook Yuma is een voorstander van de legalisering. “We zouden drugs uit de criminele sfeer moeten halen,” vindt hij. “Het zou in de eerste plaats een gezondheidskwesitie moeten zijn.”

Bij onze Noorderburen zijn softdrugs wel al legaal. Toch ziet de Nederlander B. in de praktijk weinig verschil met België. “Ook hier ligt er geen taboe op het roken van wiet. Zelfs de politie is niet al te streng als ze je betrappen.”

Wat Nederland betreft, gaat B. nog een stapje verder: hij vindt dat ook harddrugs bij hen legaal zouden mogen zijn. Nederlanders gaan er immers verstandiger mee om, denkt hij, net omdat er openlijk over kan worden gepraat. Bovendien heeft verbieden niet altijd het gewenste effect. “Als je iets verbiedt, maak je het alleen maar aantrekkelijker. Alsof je een kat een speeltje voorhoudt.”

Quinn Vermeersch

Studiegeld niet-Europeanen

Zes keer zoveel betalen om ingenieur te worden

Studenten van buiten Europa zullen 6000 euro moeten neerleggen voor een masteropleiding aan de faculteit Ingenieurswetenschappen. Wanneer de maatregel exact wordt ingevoerd is onduidelijk.

MARGOT DE BOECK

Faculteiten kunnen voortaan zelf beslissen hoeveel inschrijvingsgeld ze willen vragen aan niet-EER-studenten. Dat zorgt voor grote verschillen tussen de faculteiten. De master Europese studies kost vanaf volgend academiejaar 3.500 euro, een master in de Economie 1.750 euro (zie Veto 4116).

De hoogste stijging vinden we echter bij de faculteit Ingenieurswetenschappen, waar alle masteropleidingen 6.000 euro zullen kosten. “Een aantal programma's, zoals Materiaalkunde, tellen veel meer internationale studenten. Maar we wilden geen uitzondering maken. Als we een verhoging doorvoerden, dan wel

voor alle programma's. Er heerst wel de vrees dat minder studenten zich zullen inschrijven,” licht Harry Van Lenthe, programmadirecteur van Biomedische ingenieurstechnieken toe.

Stevige discussie

De redenering achter de stijging klinkt hard. “De kost van een student aan de universiteit bedraagt meer dan 6.000 euro. Dat is 30.000 euro, waarvan de staat er 10.000 betaalt. Onderwijs kost,” reageert Michiel Steyaert, decaan van de faculteit Ingenieurswetenschappen.

Over de verhoging werd stevig gediscussieerd. “Aan de faculteit bestaan verschillende standpunten over deze beslissing,” geeft Marc

Seefeldt diplomatisch toe. Seefeldt is, naast programmadirecteur van Materiaalkunde, ook voorzitter van een werkgroep om criteria uit te denken voor studenten die recht krijgen op lager inschrijvingsgeld.

De rol van de decaan in het besluitvormingsproces is minder duidelijk. Volgens een anonieme bron voerde Steyaert de druk op de besluitvorming hoog op: “Het besluit wordt niet alleen door de decaan genomen, het is een unanieme beslissing,” weerlegt Van Lenthe. Steyaert zelf gaat nog verder. “De beslissingsmacht van een decaan is even groot als die van een student.”

Even onduidelijk is wanneer precies de maatregel van kracht zal gaan. “De verhoging van het inschrijvingsgeld laat op zich wachten, en dat is een administratieve beslissing. Je kan aan een student die zich nu inschrijft niet ineens veel meer vragen,” licht Steyaert toe.

Volgens hem speelt deze kwestie ook geen rol in de toekomstige decaansverkiezingen van 2017. “Beleid heeft toch niets te maken met verkiezingen? Ik kan niet in de toekomst

“Je kan niet heel de wereld naar hier halen”

SABINE VERCRUYSE
(VICEDECAAN)

kijken. Als er iets moet veranderd worden, zal dat ook weer op de academische raad komen.”

18.000 euro

Ook aan de faculteit Industriële ingenieurswetenschappen betaalt het inschrijvingsgeld voor een bachelor Industrial Sciences

6.000 euro. De kost voor een volledige bachelor is dus 18.000 euro.

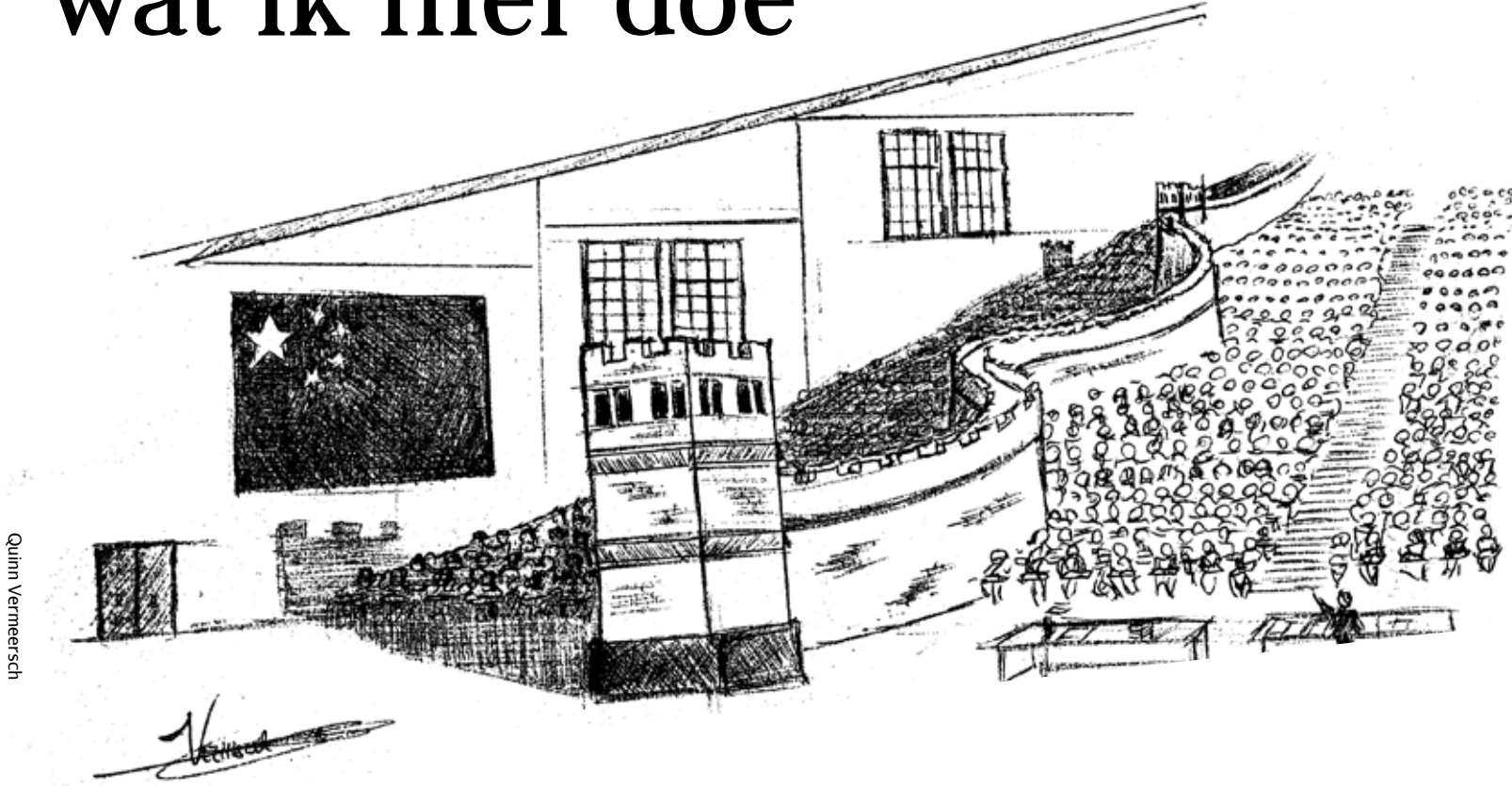
“We hebben destijds een kosten-batenanalyse gemaakt en dat is het minimumbedrag nodig om break-even te draaien,” licht Sabine Vercruyse, vicedecaan internationalisering aan Groep T, toe. De stijging naar 6.000 euro was er geen heikel punt: “Wij rekenen al lang een programmakost aan naast het reguliere inschrijvingsgeld voor niet-EER-studenten. De nieuwe situatie voor Groep T is een verderzetten van wat al in voege was.”

Vercruyse vreest geen terugval van internationale studenten aan haar faculteit, maar merkt wel op: “Je kan niet de hele wereld naar hier halen. Niemand is verplicht om te komen. Voor de heel verstandige studenten in een moeilijke situatie voorzien wij beurzen.”

Internationaal

EENZAAMHEID EN FINANCIËLE DRUK WEGEN OP CHINESE STUDENTEN

“Soms vraag ik me af wat ik hier doe”

Quinn Verneersch

Steeds meer Chinezen studeren aan onze universiteiten. Hun droom die in vervulling gaat? Door eenzaamheid en financiële druk betalen ze soms letterlijk en figuurlijk een hoge prijs.

**SAM RIJNDERS,
LORE VERSCHAKELLEN EN
LOUISE WILLOCKX**

“Soms vraag ik me af wat ik hier doe,” zucht Li Xing. De jonge ingenieursstudent had thuis heel wat vrienden en hobby’s. Hier

“Als enig kind wordt er van ons verwacht dat we later onze ouders en partner onderhouden”

**CHAOYIN CHEN
(CHINESE STUDENT)**

vult hij noodgedwongen zijn dagen met studeren. Wanneer hij na de les iemand ontmoet, is dat altijd een andere Chinese of Oost-Aziatische student.

Xing vormt geen uitzondering onder de groeiende groep Chinese studenten in Leuven. “De studiedruk ligt hier zelfs hoger dan in China,” klinkt het. Allemaal klagen ze over de hoeveelheid leerstof. Mondelinge examens,

in China ongekend, zorgen voor nog meer druk. Voeg daar een taalbarrière aan toe, en er rest nauwelijks tijd voor een sociaal leven.

Dat bestaat bijna uitsluitend uit Chinese medestudenten. “Mijn enige en beste Belgische vriend is mijn *buddy*, ook al zijn we niet zo close,” zegt Yizhou Liu*. Niet zo vreemd volgens zijn studiegenoot Chaoyin Chen. “Onze taal en cultuur verschillen. Jullie begrijpen ons gewoon niet altijd.” De fuiven en cantussen die studentenkringen organiseren, doen hen nauwelijks wat. “Jullie muziek is veel te luid, Chinese feestjes zijn veel beter,” lacht Xing.

Belgen zijn vriendelijk, maar niet meer dan dat. “Jullie hebben nu eenmaal al vrienden. Jullie zijn gewoon niet geïnteresseerd om ons echt te leren kennen,” denkt Chen.

Plagiaat

De getuigenissen verrassen sinoloog Nicolas Standaert niet. Hij zag al vaker jonge Chinezen vereenzamen en in een zware depressie eindigen. “Onderschat de cultuurschok niet. Tijdens het weekend zitten ze hier alleen, zonder veel contact met de lokale cultuur.” Het is dan ook geen uniek Leuven verhaal. Zo herinnert Standaert zich een onderzoek naar de toename van psychische problemen bij Chinese studenten in Parijs.

Chinese studenten zijn de studiedruk inderdaad niet gewoon,

bevestigt hij. “Wanneer ze aankomen, zitten ze wel eens meer niet op het juiste niveau,” stelt Standaert. “Hun Engels is niet goed genoeg, of ze blokken liever van buiten dan te reflecteren. Een eigen mening vormen is er veel minder belangrijk dan hier. Als er zoveel problemen zijn met plagiaat, ligt dat ook daaraan.”

De sinoloog vergelijkt hen graag met middelbare scholieren die altijd bij de eerste van de klas zijn, maar dan aan de universiteit mislukken. “Het is de droom van een hele familie dat een Chinese student in het

“Eenmaal hier zakken ze voor de eerste keer ooit. Dat zijn echte drama’s”

**NICOLAS STANDAERT
(SINOLOGO KU LEUVEN)**

buitenland gaat studeren. Eenmaal hier zakken ze voor de eerste keer ooit. Dat zijn echte drama’s.”

Een-kind-politiek

Ouders en omgeving moeten immers flink wat geld ophoesten voor een buitenlandse studie. “Zeker wie voor Leuven kiest, kan zich niet permitteren om er enkele jaartjes langer over te doen,” beseft Chen. “Wie het kan

betalen, gaat liever naar de Verenigde Staten of naar Engeland.”

“Families schrappen het geld bijeen om hun kinderen te laten studeren,” bevestigt sinoloog Standaert. “Onderwijs is er dan ook erg belangrijk. De gedachte dat ze geen diploma halen is nefast. Komt daar nog bij dat ze door de één-kind-politiek vaak enig kind zijn. Als je dan faalt, weegt dat nog zwaarder door.”

“Omdat we enig kind zijn, wordt er verwacht dat we later zowel onze ouders als onze partner onderhouden,” valt Chen de sinoloog bij. “Dat verhoogt nog meer de druk om een diploma te halen.”

Psychologen

Desalniettemin zijn Chinese studenten allesbehalve geneigd om hulp te zoeken. “In onze cultuur zijn psychologen en psychiaters enkel voor zotten,” vertelt Chaoyin. Liever zoeken ze steun onder vrienden.

De universiteit doet heel wat, maar kan gerust een tandje bijsteken. “Als het probleem toeneemt, hebben we bijvoorbeeld Chinees-talige psychologen nodig,” vindt Standaert. “In je moedertaal kan je immers veel meer nuances en emoties uitdrukken.” Aan Amerikaanse universiteiten met grote groepen Chinese studenten zijn aangepaste pedagogische methodes dan weer niet langer taboe, weet hij.

“Over tien jaar komt meer dan de helft van de hooggeschoolden in de wereld uit twee landen: China en India. Het aantal Chinezen en Indiërs aan onze universiteit zal dus niet verminderen,” besluit Standaert. “De vraag is: zijn we daar klaar voor?”

*Yizhou Liu is een gefingeerde naam. De student wenste anoniem te blijven.

Liever geen groepswork met Chinezen

Niet alleen naast, maar ook op de schoolbanken hebben Chinezen en *natives* weinig contact met elkaar. “Wanneer we tijdens de computerles het ene lokaal ingaan, kiezen de Belgen steevast het andere,” vertelt Chaoyin Len.

Aan Groep T, waar heel wat Chinezen de opleiding industrieel ingenieur volgen, leidt dat vooral tot frustraties tijdens de groepswerken.

“Ze spreken onderling Chinees en alleen maar Engels tegen ons als ze een vraag hebben,” getuigt een anonieme student. “De meeste studenten proberen inderdaad niet met Chinezen in een groep te zitten,” bevestigt pas afgestudeerd industrieel ingenieur Peter Vanvoorden. “Ze hebben de naam minder goed te werken. Hun Engels is ook slechter dan het onze. Je moet er meer tijd insteken,” besluit hij.

“Vlamingen zijn van nature eerder terughoudend en zullen zeker als nieuwe studenten niet op een andere groep afstappen,” reageert Wim Polet, directeur van het International Office van Groep T. “Chinezen zitten wat meer bij elkaar, maar het is ook evident dat ze landgenoten opzoeken.”

Toch benadrukt Polet dat de opleiding samenwerking stimuleert. “Dat is niet evident. Maar als een Vlaming een thesis met een internationale student maakt, dan springt dat er toch mooi uit op zijn of haar CV.”

“Docenten steken er tijd en moeite in om de twee groepen samen te brengen en elkaar te laten begrijpen,” bevestigt Vandevoorden. “Het is een positieve en interessante ervaring om samen te werken met mensen die een andere visie en manier van redeneren hebben.”

Contact lijkt de beste manier om vooroordelen te bestrijden. Dat ervoer ook Kaat Dieltjens na een groepswork met drie Chinezen en twee Belgen. “We keken in het begin erg op tegen de samenwerking met de Chinezen. De start van het project was erg moeizaam en communicatie verliep erg stroef. Na verschillende afspraken ging het steeds vlotter en werden we vrienden. Ik zou voordien nooit bij een groep buitenlanders in de groep willen zitten, maar nu kijk ik er toch anders tegenaan.” (lv)

Sociaal

INTERVIEW MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID MAGGIE DE BLOCK

“Een lepel ketchup is toch niet hetzelfde als een zakje wiet?”

Premier is ze niet geworden, maar wel minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid. Maggie De Block (Open Vld) blijft de populairste politicus van Vlaanderen, al mijdt ze de schijnwerpers. “Als het is om mijn collega's af te kaffen, dan moet ik er niet aan beginnen.”

SAM RIJNDERS EN VIVIAN VAN LAARHOVEN

Al vier weken eten meer dan vijftigduizend Belgen geen vlees meer. Doet u zelf mee aan Dagen Zonder Vlees?

Maggie De Block: «Eigenlijk doe ik daar altijd aan mee. Ik eet minder dan een keer per week vlees. Als het al vlees is, dan eet ik kip of kalkoen, maar meestal kies ik voor vegetarische gerechten of vis. Dat verteert veel beter.»

«Veel Belgen hebben tegenwoordig een sedentair leven. We bewegen nauwelijks nog. Daarom denk ik dat we met z'n allen best minder vlees kunnen eten. Onze voorvaders aten ook niet elke dag vlees hé. Die aten soms vis of fruit.»

Onze voeding baart ons wel meer zorgen. Zo krijgen we veel te veel suikers binnen. Hoe oordeelt dokter De Block over de kwaliteit van ons voedsel?

De Block: «Het probleem zit hem vooral in de verborgen suikers. Iedereen weet hoeveel klontjes suiker je in je koffie doet, maar plots blijkt dat ook de helft van de ketchup suiker is. Ook de consumptie van frisdrank gaat omhoog, en we drinken tegenwoordig meer sapjes dan melk. Op die manier weet je niet hoeveel suiker je echt binnenkrijgt.»

Moet de overheid ons dan niet beschermen tegen fabrikanten

die onze voeding volstouwen met verborgen suikers? Zelf weten we van niets.

De Block: «Die fabrikanten willen hun recepten niet zomaar vrijgeven. Het best bewaarde geheim is nog steeds het recept van Coca-Cola. Als overheid kunnen we alleen aan preventie doen. Dat doen onze deelregeringen ook. Zo willen we gezonde voeding op school stimuleren.»

«Het gaat ook om hoeveel je eet, niet om wat je eet. Denk maar aan de buffetten op sommige werkvloeren waar je elke dag frietjes of een kwak saus kan eten. Overconsumptie, zelfs van gezonde producten, is nooit goed. Olijfolie is gezond, maar je moet daar geen halve fles per dag van drinken.»

Weirdo

Tabak en alcohol worden in dit land met taksen ontmoedigd. Waarom moeten we een uitzondering maken voor vettig en ongezond voedsel?

De Block: «Dat lijkt mij niet nodig. We moeten geen regulitis krijgen. Want dan wordt het verboden en wordt het echt *weirdo*. Een overheid kan toch moeilijk iedereen bij het handje houden en vertellen wat wel en niet kan? Mensen hebben toch een eigen verantwoordelijkheid?»

Vreemd genoeg hebben we die blijkbaar niet als het om cannabis gaat. Zelfs liberalen durven zich niet aan de legalisatie daarvan wagen.

De Block: «Een lepel ketchup is toch heel wat anders dan een zakje wiet. Je gaat mij toch niet doen zeggen dat we dat over dezelfde kam moeten scheren. *(lacht)* Ik ben best liberaal, maar er zijn grenzen.»

Is het niet hypocriet om strenger te zijn voor cannabis dan voor alcohol? Die laatste zorgt voor veel meer leed.

De Block: «Wij zijn streng voor alcohol. Je mag bijvoorbeeld niet drinken in de auto of op de fiets. Maar in landen waar ze nog strenger zijn, consumeren mensen alcohol vooral binnenshuis. Dan weet je als overheid helemaal niet meer wat er gebeurt.»

Niet alleen cannabis, maar ook RIZIV-nummers beroeren studenten. Of toch aan de faculteit Genees-

Meredith Geldof

kunde. Omdat ze geen toelatingsexamen hebben, studeren er meer Waalse artsen af dan er plaatsen binnen de sociale zekerheid (of RIZIV-nummers) zijn. Zit er schot in die zaak?

“Olijfolie is gezond, maar je moet daar geen halve fles per dag van drinken”

De Block: «Eind november heb ik de ministers van Onderwijs voorgesteld om de instroom ook in Wallonië terug te dringen. De voorkeur gaat daarbij uit naar een

ingangsexamen. Dat zorgt niet alleen voor minder afgestudeerden, maar ook voor een hoger slaagpercentage.»

Onderwijs is toch een regionale bevoegdheid. Kan u iemand verplichten om een toelatingsexamen in te voeren?

De Block: «Ik heb een stok achter de deur. Ik moet namelijk nieuwe RIZIV-nummers vrijgeven. Men dacht het ei van Columbus gevonden te hebben door aan de afgestudeerden van dit jaar de nummers van volgend jaar te geven. In 2018 is dat niet meer mogelijk. Dan studeert een hele groep studenten af, waarvan niemand een RIZIV-nummer kan krijgen. Ze moeten dus wel bijdraaien.»

«Bij dat plan heb ik de steun van de hele regering. Anders moet je er ook niet aan beginnen.»

Ruziemakers

Over de regering gesproken. Voelt u zich daar nog op uw gemak? Er

gaat geen week zonder relletje of akkefietje voorbij.

De Block: «Ik doe mijn werk aan de onderhandelingstafel en sluit heel wat akkoorden. Ik steek mijn energie niet in kibbelen.»

Sterker nog: u lijkt de schijnwerpers helemaal te vermijden. Toch vreemd voor de populairste politicus van dit land.

De Block: «Ja, maar dat komt omdat ik veel werk. Zo heb ik dat ook op Asiel en Migratie (*De Blocks bevoegdheden in de vorige regering Di Rupo, red.*) gedaan. Pas toen ik resultaten haalde, begon iedereen mij te volgen. Nu heb ik een veel groter domein, waar ook veel hervormingen nodig zijn. Ik heb dus veel te doen en ga niet te veel interviews geven. Als het is om mijn collega's af te kaffen, dan moet ik er niet aan beginnen. Ik moet eerst kunnen werken.»

Heeft u vicepremier Kris Peeters (CD&V) en zijn ruziënde N-VA-col-

Wie is Maggie?

- Maggie De Block studeerde geneeskunde aan de Vrije Universiteit Brussel
- Daarna was ze 25 jaar huisarts in Merchtem
- Sinds 1999 is de Block volksvertegenwoordiger voor de toenmalige, liberale VLD
- In 2011 werd ze staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding in de regering-Di Rupo
- In de centrumrechtse regering-Michel is ze minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid

DAGEN ZONDER VLEES DOORSLAAND SUCCES

Voor mij geen frikandel alstublieft

Sinds de eerste editie in 2011 is vegetarisch vasteninitiatief Dagen Zonder Vlees haast ontploft. Ook Leuvense studenten engageren zich dit jaar massaal om veertig dagen lang geen vlees te eten.

FELINE KETELS

Aan de stapels chocolade paaseitjes die al in alle winkels liggen te blinken, zou je het niet zeggen, maar we zitten midden in de vastentijd. Een christelijke traditie die een periode van ontbering inlast voor Pasen, want dat feestmaal en die bergen chocolade moet je verdienen. De organisatoren van Dagen Zonder Vlees (DZV) hebben deze traditie nieuw leven ingeblazen door ze te wijden aan een hedendaagse kwestie: onze ecologische voetafdruk. De uitdaging: veertig dagen lang, van Aswoensdag tot Pasen, geen vlees eten. Met 50.000 ingeschrevenen op de website en bijna 22.000 deelnemers op Facebook breekt deze editie alle records.

Bij de Leuvense studenten lijkt de actie razend populair te zijn. In de categorie 'universiteiten' op de website van DZV staat de KU Leuven met 1.173 deelnemers voorop, op de voet gevolgd door de Universiteit Gent (1.089 deelnemers). Volgens de website van Dagen Zonder Vlees bespaarden studenten en personeelsleden van de KU Leuven zo samen al 170.000 vierkante meter aan ecologische voetafdruk. Voor de meeste deelnemers is de ecologische impact van onze eetgewoonten dan ook de belangrijkste reden om minder vlees te eten.

"Ik heb dit jaar eindelijk besloten om mee te doen, vooral uit ecologische overwegingen," vertelt Dries. Samen met medestudenten Sophie en Saskia ging hij de

uitdaging aan, voorlopig met succes. "Ik heb nog maar één keer gezondigd," geeft Sophie toe. "En op de vooravond

"Ook na Dagen Zonder Vlees zal ik vaker vegetarisch eten"

DRIES
(STUDENT EN DEELNEMER)

van DZV heb ik na middernacht nog een durum gegeten, maar dat telt niet echt, toch?" Dries heeft het ook al goed volgehouden. "Het valt beter mee dan verwacht," vertelt hij. "Ik heb al een paar vrienden overtuigd om ook mee te doen, en dan koken we samen vegetarisch."

Bakje lasagne

Toch is het niet altijd even gemakkelijk om vegetarisch te eten, want een maaltijd zonder vlees blijft nog altijd een 'alternatief'. "Op restaurant heb je als vegetariër nooit echt veel keuze," vindt Sophie. "En als je bij mensen thuis gaat eten, kun je ze moeilijk dwingen om voor jou iets anders te koken." Om deze redenen denken de drie studenten niet dat ze na Pasen nog voltijds vegetariër

zullen blijven. "Ik zal wel vaker vlees van het menu laten," zegt Dries. "Voor Dagen Zonder Vlees at ik nooit vegetarisch."

Dat velen geroepen zijn, bewijzen de inschrijvingsaantallen, maar de praktijk toont aan dat niet iedereen uitverkoren is om veertig dagen lang vegetarisch te eten. "Ik heb het anderhalve week volgehouden, maar daarna heb ik het opgegeven," bekennt student politieke wetenschappen Tijs. Hij wou meedoen met de actie om zijn ecologische voetafdruk in te perken. Maar voor een student is een vegetarische levensstijl al gauw een te grote inspanning. "Voor het avondeten steek je al snel een bakje klaargemaakte lasagne in de oven, en daar zit dus vlees in," zegt Tijs.

Overrompeling

Vegetarische restaurantketen Greenway is een van de officiële partners van Dagen Zonder Vlees. Zij bieden een gratis wrap aan iedereen die zich inschrijft op de website. Met succes, zo blijkt. Maziar, de uitbater van het filiaal in de Parijsstraat, spreekt van een ware overrompeling. "Onze klanten zijn voornamelijk studenten, en die zijn natuurlijk altijd te

vinden voor gratis eten," lacht hij. Toch merkt hij dat er sinds het begin van de actie meer studenten hun restaurant opzoeken. "We zien vaak mensen die vrienden meebrengen, om ze warm te maken voor onze vegetarische gerechten."

De actie is nu ongeveer halfweg, maar voor wie nog niet meedoet, is het niet te laat. Ook deelnemers die al gezondigd hebben, hoeven zich niet slecht te voelen. "Élke vegetarische dag van elke deelnemer telt mee," luidt het op de

"Elke vegetarische dag van elke deelnemer telt mee"

WEBSITE DAGEN ZONDER VLEES

Dagen Zonder Vlees-website. Want voor elke dag dat 1 persoon geen vlees eet, bespaart hij 11 vierkante meter op zijn ecologische voetafdruk, 1000 liter water, en 2 kg broeikasgassen.

Jeroen Baert

lega's al eens bij hun oren getrokken op een ministerraad?

De Block: «Toen ze mij er op de radio naar vroegen, zei ik dat ik niet graag had dat mijn burens ruzie maken. Maar ik ga dat niet van de daken schreeuwen, want dan zet ik mij op hetzelfde niveau als de ruziemakers.»

"Misschien moeten we eens teambuïden. Aan zee of in de Ardennen, al gaat dat ook ruzie geven"

Op de radio is natuurlijk wat anders dan op de man af.

De Block: «Ze weten dat mijn houding zo is. Ieder vogeltje zingt zoals het gebekt is. Ik heb al eens gedacht: misschien moeten we samen eens op teambuilding gaan. Naar de zee of naar de Ardennen, al zal dat ook al conflict geven.» (lacht)

Mist u soms ex-premier Elio Di Rupo (PS) niet? Jullie schoten goed met elkaar op.

De Block: «Ach, toen waren er ook conflicten. Al heb ik altijd heel goed samengewerkt met Elio Di Rupo. Volgens mij ben ik de enige die hem maar een keer over een collega heeft gebeld. Dat was toen een andere minister (Joëlle Milquet, cdH, red.) op de ochtendradio aankondigde dat we 4.000 Syrische vluchtelingen met een luchtbrug hierheen zouden brengen, naar opvangplaatsen die ik als buffer voorzien had en waar ik al veel geld op had ingeleverd.»

«Elio en ik hebben samen veel gedaan rond armoedebestrijding.»

"Ik heb nog heel veel te doen en ga daarom niet te veel interviews geven"

Dat was voor hem een zeer gevoelig thema. Ik heb hem vaak meegenomen.»

ABONNEER ONLINE

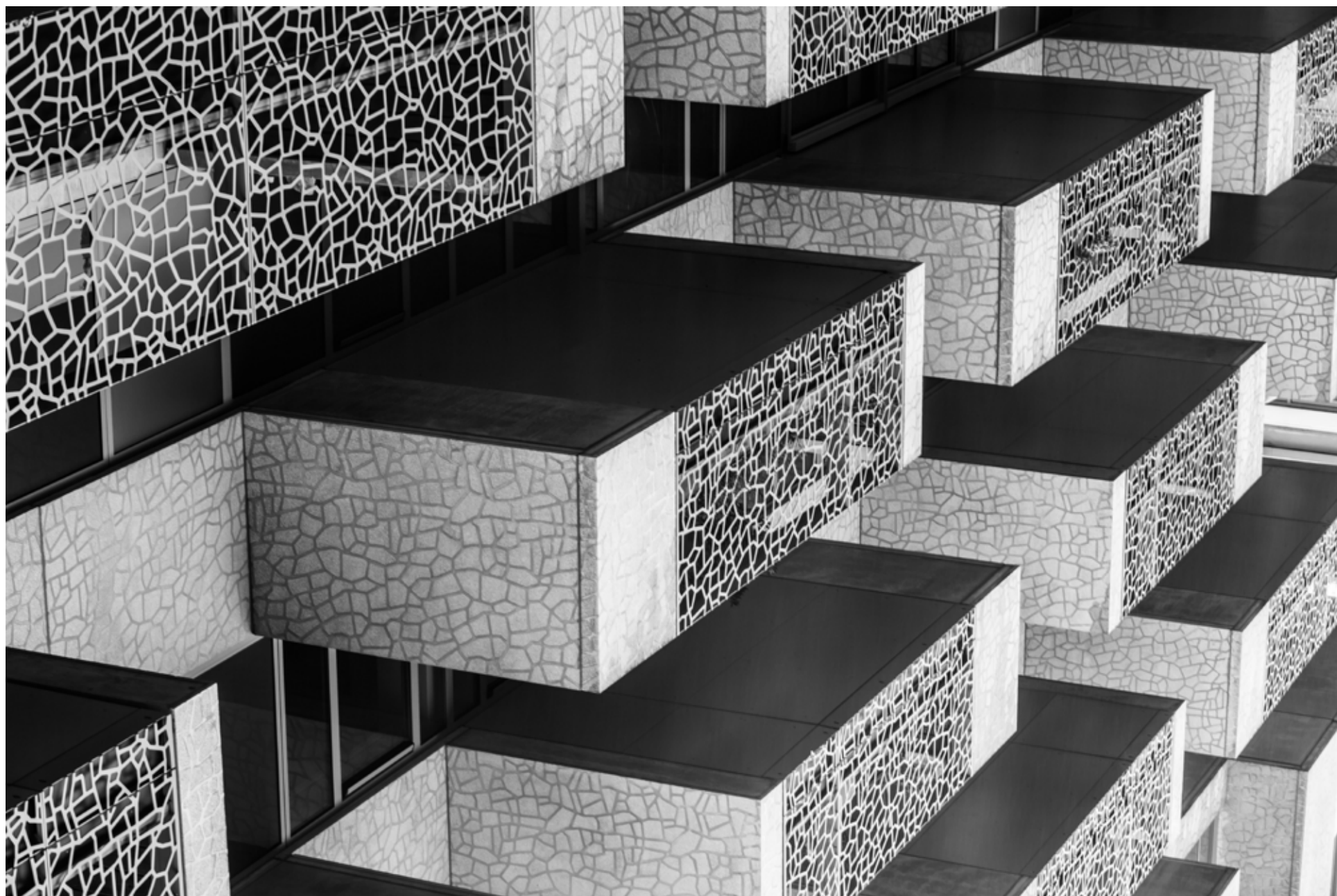
veto

www.veto.be/inschrijven

Ontvang wekelijks de veto in je inbox.

Scherp

• • • • • • • •

Gesteld

• • FOTO'S: KWONG GUENG TO

Student

De Weegschaal

DÖNER KEBAB

Een snelle hap of verfrissende drink lust iedereen wel. Maar waar vind je in Leuven het beste studentenvoer?

“Noem je dat een tomaat?”

Nuchter kebab eten is zoals een ijsje eten in de winter. Het kan lekker zijn, maar het is toch niet je dat. Enkele dapperen wagen het er toch op en zijn je reisgids bij nachtelijke hongertjes.

JASPER VAN LOY

Vijf stevige magen, vijf sets ervaren smaakpapillen en vijf warme hoopjes zilverpapier. De geur die de kamer vult doet ons denken aan legendarische nachten en zatte verhalen. Helaas niets van dat alles vandaag, want dit is bit-

Gelukkig is de maker kwistig geweest met de saustube

tere ernst.

Eentje vraagt wat nu eigenlijk het verschil is tussen döner en dürüm. De vier anderen kijken hem verwijtend aan. Döner gaat over het vlees, dürüm is de pannenkoekachtige substantie waarin dat soms, maar niet nu, wordt gewikkeld. En oh ja, geen kip, in vaktermen tavuk, van-

daag. *The real thing*, alsjeblieft. Met looksaus, dat spreekt.

Nog twee parameters zijn het vermelden waard. Primo: de maker. Elke kebabzaak heeft kenners en klojo's in zijn personeelsbestand. Secundo: de diversiteit van ons panel. Rond de tafel zitten vleesmensen, groentjesmensen en zelfs een enkeling die standaard extra saus bestelt.

Konijnenvoer

Genoeg gepalaverd, de magen grommen. Over de eerste brok laatavondvettigheid van **Ali Baba** wordt meteen stevig gediscussieerd. De vulling is op z'n minst royaal te noemen, maar het vlees is een tikkeltje droog en ongelijkmatig over het broodje verdeeld.

Maar in de laatste happen gebeurt er veel. Met een stevige eindsprint, gebaad in saus en spiezenschraapsel, sprokkelt deze jongen nog heel wat punten bij elkaar. De bronzen plak is dan ook zijn rechtmatige plaats.

“Waar is in hemelsnaam die saus?” klinkt het als de tweede kebab van zijn blinkende jasje

wordt bevrijd. Het broodje van **Pascha** is dun en wak. In het baksel zijn de ingrediënten niet helemaal geschikt zoals het zou moeten.

Dat leidt tot een openingshap met niets anders dan konijnenvoer, maar culmineert in een slotakkoord om letterlijk duimen en vingers van af te likken. Knap, maar net niet genoeg voor een podiumplek.

Tranendal

Aan kebab nummer drie beginnen we al met tegenzin. Een lap vlees ligt als een litteken bovenop de miskleun van **De Pyramide** gedrapeerd. Zowel op als in het broodje is het vlees taai. We willen het woord cuisson niet gebruiken, maar een minimum aan baktechniek mogen we van

“Wat een prijsbeest!”

onze horecavrienden toch verwachten.

Van andere groenten dan sla nauwelijks een spoor. Met een luid “Noem je dat een tomaat?” haalt een van de panelleden een uitzondering uit het tranendal van de kebabwereld. Gelukkig is de maker ervan kwistig geweest met de saustube, anders hadden

we in de quotering onder nul moeten gaan. Troosteloos laatste, daar hoort hij thuis.

Ondertussen begint het slagveld zich af te tekenen. Ons notitieblok is veranderd in een stilleven van rodekool, vetplekken en kruimels. Ook het aroma in het lokaal verraadt de vorderingen van ons bacchanaal. Studentenflik Nick Vanden Bussche, die in onze proefruimte normaal zijn spreekuur houdt, kan het niet laten om op te merken “dat het hier toch wel erg *ruft*.” Sorry Nick, alles voor de wetenschap.

Korst

“Wat een prijsbeest,” zegt iemand vol bewondering als de vierde lekkernij wordt gestript. Met zijn sappig vlees, ruime portie tomaten en stevige dot saus mag de kebab van **NAN** er inderdaad zijn. Een kritische stem merkt op dat het vlees ietwat verkleurd is en dat er toch wel heel veel groentjes in zitten.

Maar dan is daar weer die finale hap, die alle critici verstomt. Voor het eerst zien we een kebab die een hoog niveau aanhoudt tot aan de korst. “*Winner winner, döner dinner!*” roept er iemand. De rest roept hem tot de orde.

Maar goed ook, want ook de kebab van **Istanbul** doet ons likkebaarden. Het vlees, de saus en de groenten zijn mooi in verhouding en het broodje is ongehooflijk krokant. Helaas eindigt de proeverij van deze lekkere

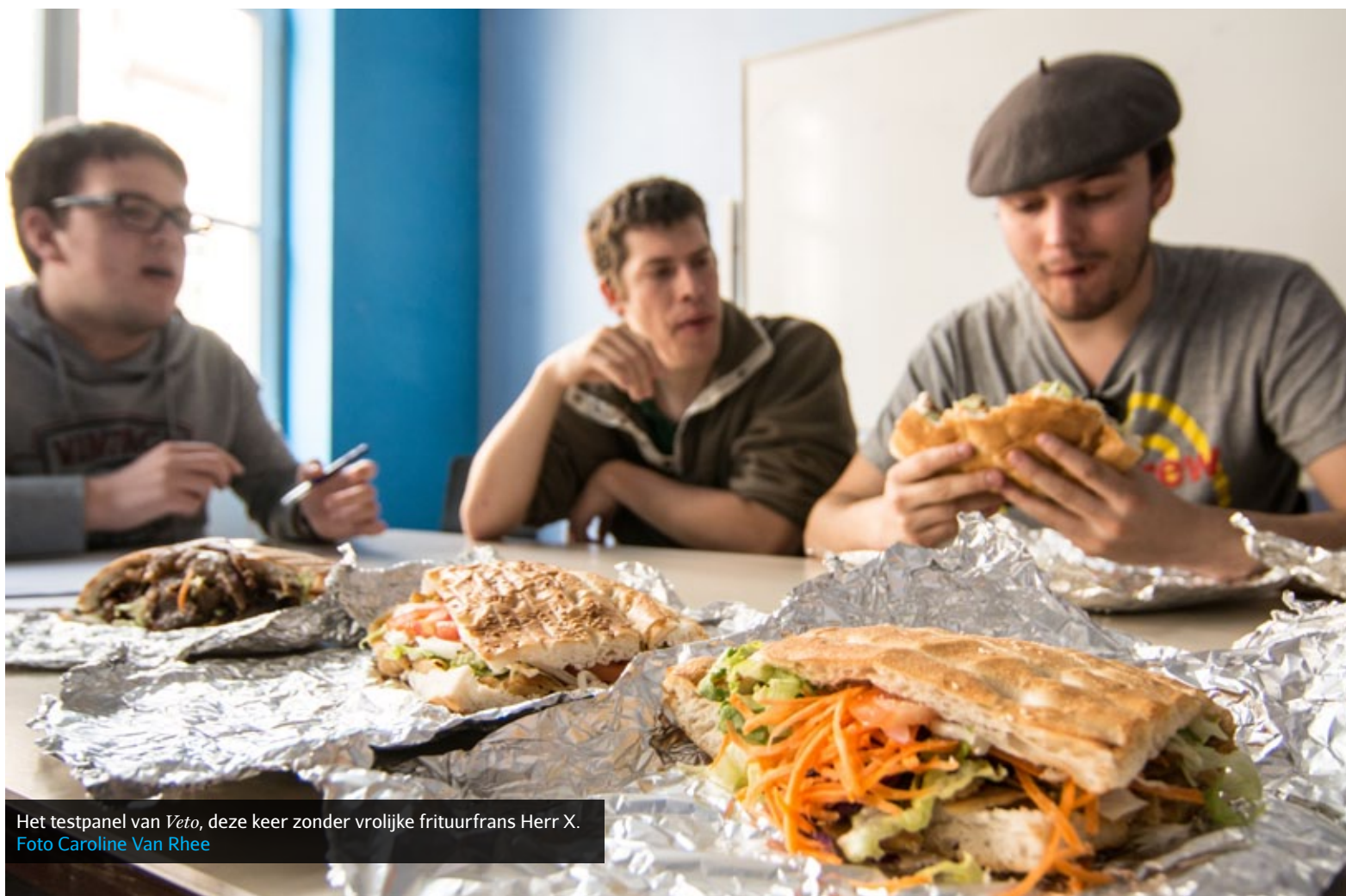
snack met een *bummer*. Met nog een derde te gaan zien we alleen vlees en sla. Kortom, een heerlijke hap, maar net niet straf genoeg voor de oppergaai.

De trouwe lezer vraagt zich nu af: waar is Herr X? De koning van de culinaire smeerlapperij (zie onze *Bickytest in Veto 4116, red.*) moest helaas een curryworstententoonstelling openen in Berlijn. Hij liet ons echter weten dat gerechtigheid geschied

Elke kebabzaak heeft kenners en klojo's in zijn personeelsbestand

was. Ons panel heeft zijn taak volbracht.

“En nu een pintje?” vraagt iemand. De een moet naar de les, de ander naar de bib en uw dienaar duikt achter zijn tekstverwerker. Maar toch een interessante vaststelling om deze queeste mee te eindigen: bier doet niet alleen naar kebab verlangen, het omgekeerde is ook waar.

Het testpanel van Veto, deze keer zonder vrolijke frituurfrans Herr X.
Foto Caroline Van Rhee

RAPPORT

NAN 8,3/10

4,5 euro
Kortestraat 3

Istanbul 7,3/10

4,5 euro
Kortestraat 11

Ali Baba 7,2/10

4,5 euro
Kortestraat 14

Pascha 6,2 /10

4,2 euro
Martelarenplein 16

Pyramide 4,5/10

3,5 euro
Zeelstraat 14

EEN BEZOEK AAN DE NIEUWE DULCI

Only One Way Of Life?

Zoals iedereen ongetwijfeld weet of onder-
vonden heeft, verhuisde Dulci, de fakbar
van de economiestudenten, naar de Naam-
sestraat waar vroeger Club Montreal huis-
de. Het pand in de Tiensestraat wordt nu
gebruikt als opslagplaats.

ANNE-SOPHIE DE WITTE

Op maandag 9 februari opende Dulci de deuren niet meer in de Tien-
sestraat, maar in de Naamsestraat.
“De nieuwe Dulci kent meer pas-
.....

**“Onze kaart
is, zoals
de prijzen,
onveranderd
gebleven”**

ADRIAAN LATHOUWERS
(VICEPRESES DULCI)

sage, omdat het ruimer en centraler
gelegen is,” vertelt Adriaan Lathou-
wers, als één van de Ekonomika-
vicepresessen verantwoordelijk voor
Dulci. “Het is ook beter geïsoleerd.
In de Tiensestraat moesten we jaar-
lijks investeren in de isolering.”

Geluidsoverlast

“Door de verhuis is er minder geluids-
overlast in de Tiensestraat,” stelt stu-
.....

denteninspecteur Nick Van den Bus-
sche. “In de Naamsestraat is niet veel
veranderd, want waar Dulci nu zit,
was altijd al veel lawaai door de nacht-
winkel, MAXIMO en Club Montreal.
Door de stewardwerking is er minder
overlast en dankzij de bredere stoep
is het van de straat houden van uit-
gaande studenten gemakkelijker.” De
verhuis zorgde niet voor andere of bij-
komende regels. “Alle fakbars zijn
onderworpen aan dezelfde regels.”

Drankkaart

Dulci begint in de vroege avond als
praatcafé, naarmate de avond vordert
wordt het feestje in gang gezet. Als je
niet regelmatig in de Dulci uitgaat,
is het lastig om iets te bestellen want
er is geen kaart. In de Tiensestraat
was die op de muur geschilderd. “De
meeste mensen kennen het gebruike-
lijke fakbaraanbod wel, pintjes en der-
gelijke. Onze kaart is, zoals de prijzen,
onveranderd gebleven. We focussen
vooral op promoties, die we wel dui-
delijk communiceren. Maar binnen-
kort zal er een kaart verschijnen. Het
is nog niet duidelijk op welke manier,
een optie is op het televisiescherm,”
verduidelijkt Adriaan.

Dulci charity

Naast de tweewekelijkse thema-
avonden op woensdag, zoals de

Meredith Geldof

beursavond, waar de prijzen
fluctueren volgens de beurs,
steunt Dulci ook goede doelen.
In 2013 was er een actie rond
orgaandonorschap met als slo-
gan: *having a bad night in Dulci
is a challenge, saving a life is
easy*. Vorige week donderdag
was het Zuipen voor het Zuiden.
Alle winst die de fakbar op de
verkoop van jenever die avond
maakte, investeerde ze in het
project Sénergie van AFD, Aca-
demics for Development. Dit
project brengt in Senegal een
betaalbare en duurzame Solar
Home system op de markt ge-
richt op het platteland.

Over het algemeen zijn de eco-
nomiestudenten blij met de ver-
.....

**De grotere
toiletten
zijn een
meerwaarde**

.....
huis, “meer ruimte, meer sfeer”
klinkt het. Het is een heel mooi
pand met discoballen aan het

plafond en ook een klein podium
ontbreekt niet, achteraan in de
hoek. Niet alle studenten zijn
even positief. Volgens sommi-
gen verliest Dulci met de nieuwe
locatie en het pand wel wat fak-
bar-karakter, maar de goedkope
pintjes en raketcocktails com-
penserden dat. Doordat het nu
vlakbij de Oude Markt gelegen
is, moet je soms lang aanschui-
ven aan de ingang. Je kan best
goed op je jas letten, want die
wordt er weleens gestolen. Meer,
grotere en properdere toilet-
ten zijn een meerwaarde, ook al
staan ze uitzonderlijk eens onder
water.

Fakbartocht Luchtverfrissers, VTK-bier en Torfs aan de paal

Vorige week dinsdag gingen enkele Leuvense prominenten langs alle
fakbars van Leuven. De fakbarverantwoordelijken werden in de bloeme-
tjes gezet en de prominenten snoven de sfeer op.

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

De tocht begon in fakbar Letteren, vol-
gens sommigen in het gezelschap de
meest authentieke van Leuven. Hoewel
werd aangekondigd dat zij ons zouden
vergezellen, ontbraken toch twee grote
prominenten. Zowel rector Rik Torfs als
burgemeester Louis Tobback (sp.a) liet
verstek gaan. Waren wel aanwezig: sche-
pen van Studentenzaken Bieke Verlinden
(sp.a), vicerector Studentenbeleid, Rik
Gosselink, en studentenflik Nick Vanden
Bussche.

Erkenning

Het belangrijkste doel van de tocht was
om de fakbarverantwoordelijken en hun
medewerkers een hart onder de riem te
steken. Daarvoor had het gezelschap een
klein aandenken mee. Elke fakbar kreeg
namelijk een eigen gepersonaliseerde te-
ken van ‘erkende fakbar’. Het plexiglazen
kleinood kwam zelfs compleet met inge-
bouwde verlichting.

Na de Letteren ging het vervolgens naar
de Heilige Drievuldigheid Politika Kaffee,
Huis der Rechten (HdR) en Pavlov in de
Tiensestraat. In het HdR waren er kosten
noch luchtverfrissers gespaard om de geur
van bier, die elke fakbar lijkt te vergezellen,
te maskeren.

**Een boze buurvrouw
klaagde recht onder
de neus van de
prominenten**

.....
Wat de prominenten echter het meest
opviel was de rust - anderen zouden be-
weren leegte - in de ‘grote drie’. De verant-
woordelijken verzekerden het gezelschap
echter dat dit vooral te maken had met
het vroege uur van het bezoek. Het was

ten slotte nog maar acht uur ‘s avonds. “Na
tien uur zit het hier meestal helemaal vol
op een dinsdagavond,” stelde een fakbar-
verantwoordelijke.

Daarna ging het naar de nieuwe Dul-
ci. Vooral de overdaad aan ruimte in de
nieuwe stek van de studenten Economie
maakte indruk. Trots werden de grootse
plannen uit de doeken gedaan. Een boven-
verdieping die kan worden verhuurd be-
hoorde tot de mogelijkheden.

Buurvrouw

Vervolgens ging het via de jongste telg on-
der de fakbars, de Bijsluiter, naar Doc’s
Bar. Daar vond ook het gênantste moment
van de avond plaats. Een boze buurtbewo-
ner wist haar moment om te komen klagen
immers goed uit te kiezen.

Ze kwam bij de fakbarverantwoorde-
lijke namelijk haar beklag doen onder de
ogen van de prominenten. Haar klachten
gingen over nachtlawaai door studenten,
maar niet specifiek over Doc’s Bar. “We
kunnen toch niet verantwoordelijk zijn
voor alle studenten van Leuven,” klonk het
bij de mensen van Doc’s Bar. Een vaststel-
ling waar ook de prominenten zich konden
in vinden.

In ‘t Elixir werd het pas echt druk en
voelden we voor het eerst dat het dins-
dagnacht was. Prompt werden de promi-
nenten een glas VTK-Bier aangeboden
terwijl de preses van WINA de officiële
erkenning in ontvangst nam met een gra-
tis rondje.

Eindigen deden de prominenten in de
Gnorgl, de vaste stek van de bio-ingenie-
urs aan de kerk van Heverlee. Boven de
toeg stond te lezen: ‘Rik Torfs aan de paal’.
Daarnaast prijkten twee getekende bor-
.....

**In het HDR waren er
geen luchtverfrissers
gespaard om de geur
van bier te maskeren**

.....
sten. Een niet zo subtiele verwijzing naar
de commotie rond de mannenweek van
LBK (zie Veto+ van 10/03/2015). Het gezels-
chap liet het niet aan hun hart komen en
daarmee kwam een einde aan een rustig
fakbartocht.

Student

STUDENTENFOODBAG, EEN NIEUWE WONDERMIDDEL?

Overleven op voedselpakketten

Over enkele weken doet de studentenfoodbag haar intrede in het Leuvense culinaire landschap. De zak vol verse ingrediënten zou de gebruiker voor een week van eten moeten voorzien. Krijgt Alma er een concurrent bij?

SANDER PELSMAEKERS

Altijd fijn als er iemand bekommerd is om het leefpatroon van de gemiddelde student. We weten immers al dat alcohol en wiet schadelijk zijn voor het jonge brein. De meesten van ons zijn vakkundig genoeg om de occasionele SOA te ontwijken. Er loert echter een nieuw gevaar om de hoek, minstens even acuut en aanwezig als al de anderen samen: ons eetpatroon. Carlo Celis, CEO van bvba A.SMILE, had dit al langer door en komt nu met een oplossing in de vorm van een foodbag op maat van studenten. Zijn doel is duidelijk: ons behoeven voor culinaire tijdverspilling en aderverkalking.

Het team achter de studentenfoodbag omschrijft het beestje als een overlevingspakket dat een bezoek aan Alma of een snelle pizza overbodig moet maken. Naast een reeks ingrediënten voor een avondmaal, bevat de zak ook enkele ontbijtbenodigdheden, kant-en-klaarmaaltijden en een selectie groenten en fruit. Heeft een mens nog meer nodig?

Menu

De praktische kant van de zaak is ironisch genoeg vergelijkbaar met het bestellen van een pizza. Op de website www.studentenfoodbag.be kan een pakket worden samengesteld dat tegen donderdagavond betaald moet zijn. Je speelt zelf koerier door vijf dagen later alle ingrediënten te gaan halen op twee vastgelegde

locaties in Leuven. Alles verpakt in een hippe katoenen zak, die u er gratis en voor niets bij krijgt. De handigheid van het systeem ligt 'm in het feit dat de hele procedure kan worden stopgezet wanneer de student dat wenst. Bestel je geen zak, dan krijg je geen zak.

Goed, neem nu dat we een studentenfoodbag samenstellen voor de week van 23 maart. Op het menu staat pasta met kip en curry, voorafgegaan door verse soep. Verder vinden we in onze katoenen knapzak een brood, 10 stukken groenten en fruit, speculaaspasta, beleg, yoghurt, cornflakes, 1 liter melk, een doos Capri Sun en nog wat spulletjes om de honger te stillen. Vanaf april kan er dan ook nog eens bijkomend één dag gratis gegeten

“De inhoud staat in het teken van efficiënt en evenwichtig koken”

CARLO CELIS
(BEDENKER
STUDENTENFOODBAG)

worden in het studentenrestaurant *Chez Les Kadée*, dat binnenkort zijn

Carlo Celis, de bezieler van de Studentenfoodbag
Foto Caroline Van Rhee.

deuren opent. Daarbovenop komt in september de mogelijkheid om sportactiviteiten te volgen.

“Alles is gebaseerd op het leven van de student, wat onze foodbag eigenlijk meer tot een belevingsbag maakt. De hele inhoud staat dan ook in het teken van efficiënt en evenwichtig koken, waardoor zelfs studenten met een drukke week of weinig culinaire ervaring toch nog steeds gezond en lekker kunnen eten,” stelt Carlo Celis.

Bekering

Wacht echter nog even met de verkoop van uw Alma-aandelen, want of de studentenfoodbag een gedegen concurrent wordt, valt af te wachten. De financiële situatie van de gemiddelde student is immers niet om van achterover te vallen en dat is de prijs van zo'n pakket net wel. Om wekelijks uw katoenen zak te laten vullen kost het een droge 65 euro, wat neerkomt op 270 euro per maand, 10 euro startkosten

inbegrepen. Bestelt u meteen voor een heel semester, komt het op 55 euro per vijf dagen. Of hoe een hapje eten het hele weekbudget erdoor jaagt.

“Voor de prijs zochten we een

Of hoe een hapje eten het hele weekbudget erdoor jaagt

gulden middenweg tussen het marktonderzoek dat we gedaan hebben en de investeringen die we zelf doen in het project. Toch zijn we nu ook aan het plannen om dit najaar met een budgetbag te komen, waarbij de duur-

dere producten ingewisseld worden voor goedkopere alternatieven.”

Uiteindelijk heeft Carlo Celis het wel goed bekeken om in deze hippe tijden van lightproducten en sportapps met Evi Gruyaert op de propfen te komen met een evenwichtig alternatief voor onze eetgewoontes. Of zijn foodbag nu echt voor een grote bekering gaat zorgen in Leuven is wel nog maar de vraag. Financieel is het product lang niet aantrekkelijk genoeg voor de meeste studenten en het volledig ontbreken van een vegetarische optie is bijvoorbeeld ook een pijnpunt. Daarbij komt dat zelf naar de winkel gaan ook geen titanenwerk is. Ja, de producten in de studentenfoodbag zijn vers. En ja, het concept is snel, handig en goed doordacht. Het is echter afwachten of wij bereid zijn om de spaghettisaus van mama in te ruilen voor een dure katoenen zak vol lekkers.

Bloedserieus En dan nu serieus

Bloedserieus komt deze week weer naar Leuven. De bloedinzamelactie wordt georganiseerd voor en door studenten. Het doel: meer bloeddonoren.

PAUL-EMMANUEL
DEMEYERE

De Bloedserieusweek wordt in zes studentensteden georganiseerd door de vzw Bloedserieus. Sara De Neef, voorzitter van Bloedserieus Leuven: “We zijn een studentenvereniging die in samenwerking met het Rode Kruis bloedinzamelacties organiseert. De bedoeling is om de drempel voor studenten zo laag mogelijk te maken, en hen te overtuigen om bloed te komen

geven, in de hoop dat ze dat hun leven lang blijven doen.”

De nood aan nieuwe donoren is volgens Willem Magits, ondervoorzitter van Bloedserieus Vlaanderen, immers erg hoog. “Ongeveer zeventig procent van de Vlamingen heeft ooit in zijn of haar leven bloed nodig, maar slechts tien procent van de Vlamingen geeft regelmatig bloed.” De Bloedserieusweek probeert dit cijfer met studentenbloed op te krikken.

Met dat doel worden tal van evenementen georganiseerd. Op dinsdag is er een gratis filmvoorstelling, op woensdag comedyoptredens in de Max Weberaula, en op donderdag een

Bloedserieus ontstond vanuit LBK, die pas later later hulp kreeg van Medica.

heuse TD. “Voor bloeddonoren zijn de comedyoptredens en de TD gratis,” verklapt De Neef.

Succesvol

Magits merkt op dat het in het begin vaak moeilijk is om studenten te overtuigen. “De acties beginnen vaak op een laag pitje, maar naarmate een actie langer in een stad aanwezig is, raken de studenten er meer vertrouwd mee.” Ook stelt hij vast dat de Leuvense versie van Bloedserieus het meeste succes kent.

Volgens De Neef heeft dit vooral te maken met de lange geschiedenis van Bloedserieus in Leuven. De studentenvereniging

ontstond immers vanuit LBK, de bio-ingenieurskring, die later hulp kreeg van de geneeskundestudenten van Medica. “Wij zijn destijds hier in Leuven begonnen, dus zit het bij de studenten al goed ingebakken dat er twee keer per jaar een Bloedserieusweek wordt georganiseerd,” stelt ze. Dit jaar is trouwens een feestjaar: de studentenvereniging mag in Leuven vijftientig kaarsjes uitblazen. Dat viert ze op 18 maart met een receptie voor leden en oud-leden van Bloedserieus.

De Bloedserieusweek loopt van 16/03 tot 19/03, meer info: www.bloedserieus.be

INTERVIEW PAUL CLAES HEKELT DE TIJDSGEEST IN 'KINDEREN VAN ROUSSEAU'

“Wij zijn vrij door de maatschappij”

Volgens Paul Claes beheersen ketelherrie en muziek het straatrumoer, is het onderwijs te soft en evolueert de universiteit tot een praatbarak die de pedalen kwijt is. Gesprek met een dwarsdenker.

ERNEST DE CLERCK EN
HANNE VAN ESPEN

Paul Claes is niet alleen een van de hoogst gewaardeerde literaire vertalers uit het Nederlandse taalgebied, hij is ook een beproefd literair onderzoeker, criticus, auteur en poëet. Hij schreef al meer dan honderd boeken en dit voorjaar brengt hij er weer vier uit. In het recent gepubliceerde en tegendraadse *Kinderen van Rousseau* trekt hij van leer tegen alles wat onze maatschappij typeert.

Wat was de beweegreden om het pamflet te schrijven?

Claes: «Het is eigenlijk een idee van mijn redacteur. Hij zei: “Je hebt nogal uitgesproken ideeën, je moet dat misschien eens opschrijven.” Ik heb dat, een beetje kunstmatig, opgehangen aan de figuur van Rousseau. Men is altijd verwonderd als ik zeg dat Rousseau een dwaas is, want hij wordt nog steeds op handen gedragen. Ten onrechte, vind ik.»

«Ik erger me als ik naar tv kijk. De waarden zijn niet meer zoals het zou moeten, het nieuws is zo gek. Het argument van de VRT is dan dat VTM dat ook doet. Maar de openbare omroep hoeft de commerciële zenders toch niet na te doen? Hun taak is net dingen te laten zien die je elders niet vindt. Dat heeft te maken met de tijdsgeest: de kijker wordt continu onderschat.»

Kenniscrisis

U schrijft over ‘een crisis van de kennis’. In ons onderwijssysteem wordt “luiheid beloond en ijver bestraft”. Hoe zou u dit graag anders zien?

Claes: «In het eerste jaar universiteit is er een enorme toevloed van studenten, die de docenten moeten schiften. Dat is een ondankbare en domme taak. De studenten hadden op voorhand al geschift moeten zijn. Ik breek een lans voor een heel klein toelatingsexamen. Zo kan je je in

.....

“Jammer dat een minder begaafd iemand minder begaafd, maar zo is de natuur nu eenmaal”

.....

je eerste jaar meteen bezig houden met je vak. Als je een zekere homogeniteit bereikt onder je studenten, is het makkelijker onderwijzen. Door een verkeerd begrepen democratisering is dat nu niet meer mogelijk.»

«Het is ook een enorme geldverspilling, net nu er zoveel besparingen zijn. Elke student kost immers duizenden euro's. Momenteel wordt dat geld besteed aan mensen die daar beter niet

Vincent Peeters

zouden zitten. Er zijn mensen die uit technische richtingen komen en rechten willen studeren. Zij zijn daar niet op voorbereid. Die studenten zou men de pas moeten afsnijden. Studentenverenigingen argumenteren dan: “Je moet mensen toch even laten proeven en ze moeten zich kunnen aanpassen”. Daar ga ik niet mee akkoord. Met een simpel toegangsexamen zou ook een verhoging van het studiesgeld niet hoeven.»

Wat vindt u zelf van de werkdruk aan de universiteit?

Claes: «Tegenwoordig besteden hoogleraars veel tijd aan het beantwoorden van e-mails. Was daarvoor zoveel studie nodig? Afschaffen die handel! Een hoogleraar moet studeren, zijn lessen voorbereiden, en strikt bepaalde contacturen hebben met studenten.»

«Naast de voortdurende vergaderingen, vind ik zelfevaluatie het gekst van al. Ik moest hardop lachen toen ik dat hoorde. Ik vind natuurlijk dat ik geweldig goed ben, moet ik mezelf dan 9/10 geven? Professoren worden heel de tijd bevraagd. Natuurlijk heeft dat alles ook te maken met de nieuwe technologieën. Maar technologie mag zijn maker niet onderdrukken. Ik heb ook moeite met studenten te begrijpen die onder de examens in de bibliotheek studeren, omdat zij er blijkbaar niet in slagen hun apparaatjes af te zetten als ze op kot zitten. Daar moet ik eigenlijk om lachen: “Wij gaan nu allemaal braaf als een kudde schapen studeren in de bib waar we niet worden afgeleid”. Ik vind dat vreemd en enigszins lachwekkend, de studenten blijkbaar niet.»

Wat is voor u de maatschappelijke functie van schrijvers?

Claes: «Dat hangt van de schrijver zelf af. Ik denk niet dat schrijvers zo geweldig goed zijn in debatten. Schrijvers worden vaak gedwongen in een rol van maatschappelijk commentator terwijl zij daar eigenlijk de opleiding noch de belangstelling voor hebben. Een schrijver moet helemaal geen maatschappelijke stelling innemen.»

Hoe staat u tegenover kinderen?

Claes: «Uit ondervinding weet ik hoe moeilijk opvoeden is. Het lijkt mij echter dat kinderen te

veel worden opgehemeld. Vroeger had je kinderen en die moesten als het ware zichzelf opvoeden, nu is elk kind een bewuste keuze. Ik zie dat kinderen geweldig worden verwend, het worden een soort goden. In de kleuterklas mogen ze kliederen en de juf moet zeggen: “Geweldig wat je daar doet, fantastisch.” Maar dat gekrabbel is helemaal niet fantastisch. Ze moeten leren iets goeds tekenen.»

«Je mag ook nooit tegen kinderen zeggen dat iets slecht is, het moet altijd allemaal goed zijn. Studenten zijn het ook niet gewend om bekritiseerd te worden, maar kritiek is toch iets waar je dankbaar voor moet zijn. Het is toch zo dat je iets leert. Kinderen worden gepamperd en vervolgens in de arbeidsmarkt gegoid. Ik vind dat ons soft onderwijs daar helemaal niet op voorbereid. Dat maakt het onderwijs makkelijk. Hoe kan je excelleren als je je criteria niet hoog genoeg zet?»

«Ik heb een onderwijs genoten waar die concurrentiestrijd wel bestond. Dat stimuleerde me om beter te werken. Er wordt tegenwoordig

.....

“Kinderen worden te veel opgehemeld”

.....

veel geklaagd over de uitval van jongens in het middelbaar onderwijs. Jongens zijn blijkbaar toch concurrentiëler ingesteld. Dat moet je in aanmerking nemen als je nadenkt over hoe het onderwijs er zou moeten uitzien. In het normale leven zal je ook moeten vechten. Je kan wel zeggen dat het jammer is dat iemand die minder begaafd is minder kansen krijgt, maar ik vrees dat de natuur nu eenmaal zo is.»

Foute Rousseau

Wat ziet u als de essentie van Kinderen van Rousseau?

Claes: «De essentie van Rousseau is vrijheid. Hij heeft geprobeerd om dat vrijheidsidee op zeer

heterogene gebieden toe te passen. Hij verabsoluteerde het vrijheidsbegrip echter totaal en hevelde het belang van maatschappelijke vrijheid helemaal over naar individuele vrijheid.»

«Als je het individu de vrijheid geeft, ontstaat er een soort jungle. Al die individuen gaan met elkaar in strijd waarbij de sterksten overleven en ten slotte toch hun wil zullen opdringen aan de zwakkeren. Door de vrijheid bij het individu te leggen kun je de maatschappij niet veranderen. Rousseau's idee is daar fout. Hij associeerde de maatschappij met onderdrukking. Maar onze vrijheden zijn juist vastgelegd in grondwetten. Eigenlijk zijn wij vrij dankzij de maatschappij. Dat is een fundamentele fout die Rousseau maakt.»

Heeft uw pamflet een nostalgische drijfveer?

Claes: «Nee. Ik kom uit een tijd die verschrikkelijk onvrij was. De jeugd van tegenwoordig kan zich zelfs niet inbeelden hoe onvrij wij waren. Wij mochten op weg naar school geen warrenhuis betreden, noch een praatje slaan met een meisje. De onverlaat die dat durfde, werd van school gestuurd.»

«Ik heb de balans van totale onvrijheid zien omslaan naar totale vrijheid. In 1968 veranderde er veel. Er ontstond een wildgroei van contraproductieve controleorganen. Vergaderingen moeten iets teweegbrengen en studentenparticipatie moet niet “praten om te praten” worden. Achteraf beslist de rector toch wat er gebeurt. Ik ben niet tegen '68 als dusdanig maar wel tegen de kwalijke gevolgen ervan.»

U wijst erop dat de vox populi tijdens de Franse Revolutie tot een fatale afloop leidde. Welk systeem hangt u zelf aan?

Claes: «Ik blijf gewoon voor ons democratisch stelsel. (lacht) Zo eenvoudig is het. Ons democratisch stelsel laat ruimte voor verschillende meningen. Een regering moet tot compromissen komen. Soms is dat heel frustrerend en stel je je vragen. Daar moet je je bij neerleggen, aangezien de regering democratisch verkozen is. Daarop steunt ons stelsel. Niet op de vox populi die het op het internet allemaal beter weet, noch op referenda waar men dit of dat aanhangt. Die dingen maken geen democratie.»

Cultuur

IFTF

Tijdens het Interfacultair Theaterfestival betreden de Leuvense toneelkringen de Bühne. **Historia Toneel** speelt deze week *De Koopman van Venetië*.

Licht verteerbare Shakespeare

Zoals de traditie het wil, mag Historia ook dit jaar weer de spits afbijten op het Interfacultair Theaterfestival. Ze kozen voor het klassieke stuk "De koopman van Venetië" van William Shakespeare met hier en daar een moderne toets.

MÉLANIE CLAEYS

Historia, met zijn doelpubliek goed voor ogen, maakt Shakespeare licht verteerbaar. De begincène alludeert nog even naar het elitaire schrijven van Shakespeare, maar daarna worden de onderliggende volkse elementen van de commedia dell'arte benadrukt, waardoor het een theaterstuk wordt waar iedereen een leuke avond aan kan beleven. In-

boeten op kwaliteit doen de studenten geschiedenis echter niet. Het absolute hoogtepunt van dit Italiaanse volkstheater is Margot De Boeck die als Launcelot de ideale verpersoonlijking is van een mix tussen een harlekijn en een nar en veel hilariteit in het stuk brengt.

Ondanks de vereenvoudigingen in het taalgebruik, zijn ze dicht bij het originele script gebleven. Een mooi voorbeeld daarvan is de monoloog die de antagonist Shylock net voor de pauze afsteekt. De monoloog is quasi letterlijk vertaald en Shakespeareaanse metaforen zijn terecht bewaard gebleven. In combinatie met het gedimde licht zorgde Dante Vanhamel voor een sterk einde van het eerste deel.

Hedendaags

De vele subtiele en minder subtiele toespelingen op actuele gebeurtenissen en hedendaagse stereotypen zorgen ervoor dat

het stuk niet archaisch overkomt. Zo wordt de rol van Gratiano, een praatziek en grof, maar toch sympathiek personage, vertolkt door Maarten Vrenken, de enige Nederlandse acteur. Siegfried Evens maakt op zijn beurt op meesterlijke wijze gebruik van clichés om verschillende bijrollen vorm te geven.

De mix van al deze verschillende invloeden en stijlen zorgt ervoor dat de voorstelling niet slabakt. Humor wordt telkens op het juiste moment in het stuk gebracht door de kleinere rollen van Lanucelot, Gratiano en de verschillende gezichten van Evens, die ervoor zorgen dat de Shakespeareaanse dialogen niet te langdradig worden.

Feministe

Met Laura Aurelia Sloomackers als Portia blijft Shakespeare's eerste grote heldin bewaard als feministe *avant la lettre*. Ze is veruit het intelligentste personage van het stuk en slaagt erin om Antonio's leven te redden door de wet naar haar hand

Vincent Peeters

te zetten. Ze is harder voor Shylock dan alle mannen, vastberaden om hem te ruïneren en zijn waardigheid af te nemen.

In de tijd van Shakespeare werden joodse stereotypen geëxploiteerd voor komisch effect, waar ook Historia volledig in meegaat.

Na een paar grappen komt echter ook het tragische naar boven drijven wanneer duidelijk wordt dat Antonio's diepgewortelde haat voor Shylock enkel en alleen voortkomt uit het feit dat hij jood is. Doorheen het gehele stuk pleit Shylock dat hij enkel de lessen toepast die hij van christenen geleerd heeft. Zijn continue verwijzingen naar de christelijke vernederingen zorgen ervoor dat je hem niet ziet als een monster en zelfs sympathie voor hem voelt, zeker wanneer hij geruïneerd en moedeloos vooraan aan het podium zit, terwijl de rest eind goed al goed viert.

Siegfried Evens gebruikt clichés op een meesterlijke wijze in zijn bijrollen

Musicologica Van zenuwen naar een daverend applaus

Klassieke muziek, saai? Helemaal niet. Ook dit jaar gaven studenten en professoren weer het beste van zichzelf tijdens het Musicologicaconcert. Verslag van een prachtige, muzikale avond.

YASMINE NOWICKI

Al voor de vijftiende keer organiseerden de studenten Musicologie hun jaarlijks concert. Het gebeuren, dat deze keer de naam *Equinox* kreeg, vond plaats in de Grote Aula van het Maria Theresiacollege.

Equinox verwijst naar dat moment in het jaar waarop dag en nacht even lang duren. Dat thema zou de leidraad vormen doorheen het concert. Daar was, tenzij je inhoudelijke kennis had van de muziekstukken, helaas weinig van te merken. Misschien hadden ze, om een nachtelijke sfeer te creëren na de pauze, iets kunnen doen met hun nogal vreemd opgehangen kerstlichtjes?

De twee zenuwachtige presentatoren hadden hun tekstje uit het hoofd geleerd, maar moesten zich toch behelpen met een kaartje. Na hun introductie bracht het Musicologi-

cakoor het eerste stuk van de avond, *Knee play 1* uit Philip Glass' opera *Einstein on the Beach*. Wie gehoopt had op een knallende opener, was eraan voor de moeite. Het koor had duidelijk de zenuwen van de presentatoren overgenomen en zong met weinig passie.

Beginnen met een valse noot betekent echter niet dat de rest van het concert mee de dieperik

De tussenkomst van de twee heren met hun kazoo was gewoonweg geniaal

in gaat. Dat bewezen de Musicologicastudenten door vervolgens stuk voor stuk pareltjes van composities te brengen. Enkel het stuk *Souvenir des Alpes* viel wat uit de toon.

Dat vergaven we hen al snel, aangezien de volgende compositie een streling voor het oor was. Vier contrabassisten brachten een prachtige vertolking van Colin Brumby's suite voor, verrassing, contrabaskwartet. Dat was meteen het enige stuk waarbij het thema *Equinox* opviel. Het werk was eerder donker en mysterieus. Misschien wel het vreemde, maar niet het lelijke eendje in de bijt.

Talent

Niet alleen de studenten van Musicologica toonden hun muzikale kunsten aan het publiek. Ook enkele professoren lieten zich van hun meest virtuoze kant horen. Hun 'zes-handen-aan-één-pianobewerking' van een fragment uit de opera *Der Freischütz* leek eindelijk, maar niemand in de zaal scheen dat erg te vinden.

Elk jaar krijgen ook enkele Musicologicastudenten zelf de kans om een eigen compositie te brengen. Tweedejaarsstudente Katrien van den Hurk componeerde speciaal voor dit concert *Snowfall on the Dark Mountains*. Een prachtig werk waarbij gitaar en drumstel voor het bijzondere element zorgden.

Het hoogtepunt van de avond kwam er echter na de pauze, met de zelfgeschreven compositie *Vivid Dreams in Breathing Fields* van student Asley Van Cauter. Het was een adembenemend klassiek stuk met net dat tikkeltje extra. Het orkest en de dirigent gingen er vol voor en dat tilde het werk naar een heel hoog niveau. Dat hoogtepunt werd besloten met de tussenkomst van de twee heren met hun kazoo. Die was gewoonweg geniaal.

Dat musicologen niet enkel kunnen palaveren over muziek, bewezen ze nog maar eens. Een goed gevulde zaal besloot het concert met daverend applaus. Aan iedereen die er niet was: u hebt wat gemist.

FERNAND HUTS STELT TENTOON IN RBIB

Havenmagnaat speelt kunstpaus

Ondernemen. Jagen. Kunst. Een voor een passies van Katoen Natiebaas Fernand Huts. Een greep uit die laatste passie is met de tentoonstelling 'Onthutsend' nu ook in de Rechtenbib te zien.

JONAS POTEMANS

De bibliotheek van de faculteit Rechtsgeleerdheid (RBIB) herbergt sinds kort 'Onthutsend'. De expo stelt een klein, maar gevarieerd gedeelte tentoon uit de omvangrijke kunstcollectie van het logistiek bedrijf Katoen Natie, de grootste verzameling met betrekking tot moderne en hedendaagse kunst in Europa.

"Een groot moment in de geschiedenis van deze faculteit"

RIK TORFS
(RECTOR KU LEUVEN)

De inhoud van de tentoonstelling is op papier alleszins indrukwekkend. Met schilders zoals Karel Appel, Panamarenko en Wim Delvoye is het kader tot ontdekking op een aantrekkelijke wijze geschapen. Huts, nochtans een fervent flamingant, toont daarnaast een brede waaier aan internationale kunst.

Vooraf Zuid-Amerika en de "verborgen" kunstschaten spelen een

belangrijke rol in 'Onthutsend'. Uruguay is inmiddels de tweede heimat van het echtpaar Huts. Dat komt op verschillende manieren tot uiting.

De verscheidenheid intensiveert in de discrepantie met betrekking tot de verschillende thema's van de doeken. Zo schommelen de onderwerpen van marginaliteit in de samenleving tot een maatschappelijke tabula rasa.

Grendel

Karine Huts, zijn echtgenote, opende de tentoonstelling met een duidelijke boodschap. "Kunst mag niet achter slot en grendel opgesloten worden. Het moet gezien worden. Mensen moeten ervan kunnen genieten," liet ze optekenen.

Ook rector Rik Torfs was erbij. Torfs is zelf een fervent kunstliefhebber en maakte dan ook zijn felicitaties over aan rechtendecaan Bernard Tilleman. De rector had het over "een meesterlijk moment dat een plaats in de geschiedenis van de rechtsfaculteit zal bekleeden".

Fernand Huts, die 0,03 procent van de 1 miljard euro omzet van Katoen Natie in kunst investeert, wil meer kunstinteresse opwekken bij de studenten. Met initiatieven als "Onthutsend" brengt hij de kunst naar de studenten in plaats van de studenten naar de kunst.

Karine en Fernand Huts houden allebei van een ander soort kunst. Karine is gefocust op hedendaagse

werken, terwijl haar echtgenoot een hart heeft voor middeleeuwse kunst. Ondanks dat contrast gingen ze bedachtzaam en gefundeerd te werk.

Het resultaat is een ruime, gevarieerde en toegankelijke expositie. Dat, in combinatie met de prachtige setting, maakt van 'Onthutsend' een aanrader voor elke

Verborgen kunstschaten spelen een grote rol

kunstliefhebber. De impact voor de rechtenstudenten schetste Rik Torfs met de profetische motivatie: "Plotseling staat er meer in de boeken, wanneer de schilderijen tegelijk prachtig zijn."

De collectie is nog tot eind oktober in de rechtsbibliotheek te bezichtigen.

Een interview met Fernand Huts en zijn echtgenote leest u op [pagina 20](#) van deze krant.

0,03 %

van de omzet van zijn Katoen Natie investeert Fernand Huts naar eigen zeggen in kunst

Kalina De Blauwe

Recensie Sabine Sabine Sabine

Ze gaat dood, maar dat is niet erg

Nieuw West en het muziektheatergezelschap Braakland/ZheBilding brachten afgelopen weekend in OPEK samen het liefdesverhaal Sabine Sabine Sabine, over een romance die tegelijk puur en leugenachtig is en eerlijk en onecht.

LOUISE WILLOCX

"Je moet je gedachten delen, ze zijn mooier dan je zelf beseft." En dat doet hij. Aan de hand van een alfabetboek vertelt Marien Jongewaard met elke letter zijn verhaal om zo de dood van zijn geliefde te verwerken. En niet zomaar een geliefde, een geliefde waarmee hij net de meest passionele, tragische, impulsieve, buitengewone en vooral korte liefde heeft beleefd.

Bruidsjurkromantiek

Sara Vertongen die Sabine speelt in een witte bruidsjurk, het liefdesprokje dat bruut eindigt door haar dood, een ontmoeting in de rustgevende natuur, hun eigen lieflijke oude kasteeltje dat ze impulsief kopen: het stuk van regisseur en schrijver Adriaan Van Aken bevat alle ingrediënten om niet alleen "schaamteloos romantisch" te worden, zoals hij zelf beweert, maar ook schaamteloos melig, typisch en afgezaagd.

Net dat weet hij echter te vermijden door een verrassende plot. De geremdheid in Vertongens acteerstuk en de dominante relatie van de een tot de ander, die eerst ietwat stoorden en niet leken te passen bij deze impulsieve coup de foudre die Jongewaard met zijn alfabetboek wil vertellen, krijgen dan hun plaats.

Je moet je gedachten delen, ze zijn mooier dan je zelf beseft

Plots blijkt de insteek niet meer een romantisch liefdesverhaal te zijn, maar toont het net hoe destructief en pijnlijk het kan aflopen wanneer men een pure liefde nastreeft. Braakland/ZheBilding vertelt hoe gevaarlijk het kan zijn een romance als die van Romeo en Julia te proberen evenaren. Sabine beseft immers heel goed dat het liefdeskoppel net op tijd gestorven was, want waren ze blijven verderleven, was de liefde misschien al snel weer uitgedoofd.

Muziektheater

Op de scène, die was omgebouwd tot een gezellige, rommelige ouderwetse huiskamer, waren niet alleen de twee hoofdacteurs te vinden, maar ook Youri Van Uffelen, de huismuzikant van het muziektheatergezelschap en Chantal Acda, die speciaal voor deze voorstelling meedeed. Hun muziek en zang, die er vaak in bestond de niet-zingbare teksten van de auteurs toch te muzikaliseren, zorgde voor een zachte en toch aanwezige component, die alles net iets intiemer en treffender maakte. Zo zinderde hun éénzinslied "Ze gaat dood, maar dat is niet erg" nog lang na.

Romeo en Julia waren net op tijd gestorven

Het acteerstuk werd niet alleen muzikaal aangevuld, maar ook visueel, met video's van Kristof Van Perre en tekeningen van Fien Van Elzen. Ze hadden meer dan een esthetische meerwaarde, ze maakten er echt inherent deel van uit. De ontknoping werd immers volledig blootgelegd in Van Perres laatste filmpje en het groen uit Van Elzens tekeningen vormde een rode draad door het verhaal.

Door de sterke tekst en ontknoping is Van Aken erin geslaagd van een nogal cliché en alledaags liefdesverhaal een pakkend stuk te maken met een interessante en onverwachte thematiek.

Menu v/d week 16 - 21/3/2015

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

 = vegetarisch

maandag

Bloemkool kaasburger met regenboogwortelen, roomsaus en aardappelen	€ 5.40
Koninginnenhapje	€ 4.20
Spekreepjes met tijmsaus en wortelstoemp	€ 3.20
Steak met peperroomsaus en erwtes	€ 5.90
Spaghetti bolognaise groot (A3)	€ 4.20

dinsdag

Ardense kroketjes met schorseneren in room en aardappelkrieltjes	€ 3.20
Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes	€ 4.20
Gebakken visfilet met nantuasaus en broccoli (A1+A2)	€ 5.90
Koninginnenhapje (A3)	€ 4.20
Spaghetti bolognaise groot (A3)	€ 4.20

woensdag

Boomstammetje met fine champsaus en witloofsla	€ 4.20
Halve kip met appelmoes en gebakken aardappelen	€ 5.90
Preitaart met oven tomaat en slaatje	€ 5.40
Spaghetti bolognaise groot (A1+A3)	€ 4.20
Spaghetti bolognaise klein (A1+A2)	€ 3.20
Koninginnenhapje (A3)	€ 4.20

donderdag

Big Alma hamburger met slaatje (A1+A2)	€ 4.20
Kippenreepjes met groentenrisotto en Kongolese pikante tomatensaus	€ 3.20
Mexicaanse taco's met cheddar, guacamole en fris slaatje	€ 4.90 NIEUW!
Mexicaanse taco's met quorn, zure room en cheddar, met fris slaatje	€ 4.90 NIEUW!
Koninginnenhapje (A3)	€ 4.20
Spaghetti bolognaise groot (A3)	€ 4.20

vrijdag

Koninginnenhapje	€ 4.20
Scampibrochette met dilleroomsaus, broccoli en saffraanrijst	€ 5.90
Trioburger met bloemkool en puree	€ 3.20
Groentennuggets met ebly en vergeten groenten (wortelen, capucijners en peultjes)	€ 5.40

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

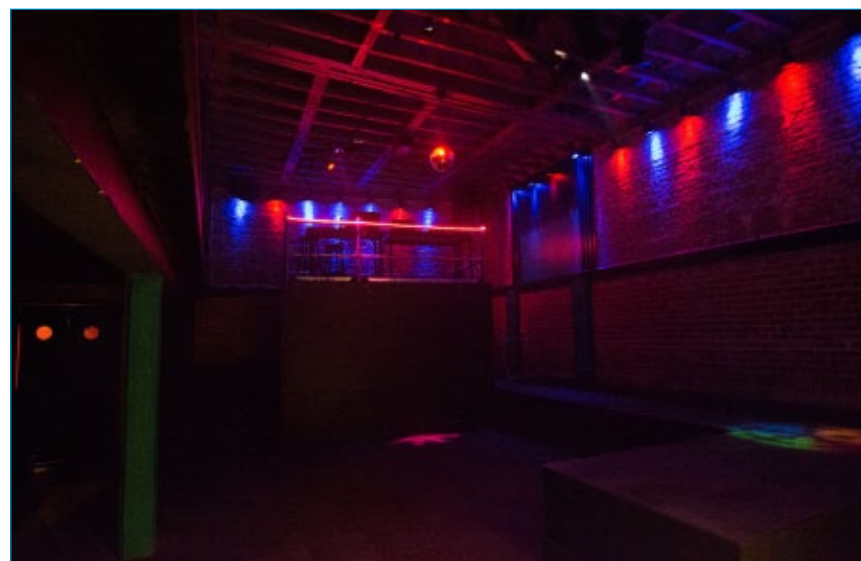

SPIT

Ijzermolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

Exclusief: KUL ontketent revolutie in videogame-controllers

ASSASSIN'S
CREED

BREAKING: Tobback probeert te glimlachen

**Bijna, Louis!
Blijven proberen!**

Foto LeveninLeuven

Banden tussen Chinese en Duitse autoindustrie stevig aangehaald

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 41 - Nummer 18
Maandag 16 maart 2015

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Korneel "Valles Marinieris" De Schamp

Redactiesecretaris & V.U.:
Sam "De plaatselijke Rotaryclub" Rijnders
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Margot "Naast Sam zijn kot" De Boeck, Catherine "Anso haar kot" Hechter, Yentl "Fukushima" Cooreman, Karel "Mosul" Peeters, Jasper "Voortkapel" Van Loy, Karolien "Marianentrog" Wilmots

Schrijvers:
Lisa "Het partijbureau van Open Vld" Busschaert, Mélanie "De Bermudadriehoek" Claeys, Ernest "Paul Claes zijn living" De Clerck, Stijn "Frituur het Draakske" De Wever, Anne-Sophie "Alma 2" De Witte, Paul-Emmanuel "De buik van

de walvis van Pinokkio" Demeyere, Hermien "Zweinsteen" Ferret, Feline "Area 51" Ketels, Yasmine "Newcastle" Nowicki, Jonas "Politika" Potemans, Christophe "Ulaanbaatar" Weets, Sander "Oelegen" Pelsmaekers, Mika "Atacama desert" Tuyaerts, Thomas "Tokyo" Hendrickx, Hanne "Ver van mijn bed" Van Espen, Vivian "De Seven Oaks" van Laarhoven, Heidi "Hij staat daar goed!" Van Rompuy, Lore "Mount Doom" Verschakelen, Louise "Ergens in Spanje" Willockx, Niko "Pluto" Wuyts

Fotografen:
Kalina "Een zwart gat" De Blauwe, Meredith "De fietsparking onder het De Somerplein" Geldof, Kwong Gueng "Tiensestraat 53" To, Vincent "Ergens waar lekkere jongens zijn" Peeters, Caroline "Het diepste punt van de oceaan" van Rhee

Tekenaars:
Jeroen "Babybloed" Baert, Martijn

"Bij Germaine" Stoop, Quinn "Zo ver mogelijk van de Fak Letteren" Vermeersch, Christophe Weets

Dtp:
Sam Rijnders, Korneel De Schamp, Caroline van Rhee

Eindredactie:
Yentl Cooreman, Thomas "Haaksbergen" Cliquet, Margot De Boeck, Korneel De Schamp, Karel Peeters, Tobias "Het poepgaatje van Jan Peumans" Rice-Geerinckx, Hanne Van Espen, Jasper Van Loy

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Lindsay De Decker
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66

Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-

Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162

Veto wekelijks in de bus?
Schrijf elf euro over op rekeningnummer 001-0959719-77 voor een jaarabonnement.

Meewerken aan Veto?
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, naar waar moet de Dulci verhuizen?) zijn welkom op het redactieadres.

Lezersbrieven schrijven?
Tot vrijdag 14 uur kunnen lezersreacties gemaild worden naar veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Fernand Huts

“Buk u, het geld ligt voor het oprapen!”

“Niet kakelen, maar eieren leggen,” schreef Fernand Huts in de Company Bible van zijn Katoen Natie. Vooral jongeren zeuren er tegenwoordig op los. “Ik begrijp het probleem van de jeugd echt niet.”

MARGOT DE BOECK
EN SAM RIJNDERS

Als een Romeinse veldheer overschouwt Huts de Promotiezaal van de Leuvense universiteitshallen, zijn echtgenote Karine aan zijn zij. Een academische zitting heeft de Antwerpse havenbons zonet uitgebreid bewierookt.

De rechtenbibliotheek huisvest dan weer OntHUTSend, een tentoonstelling van zijn eigen kunstcollectie. “Als je afstudeert van de rechtsfaculteit heb je meestal geen geld, dus kunst kopen zat er niet meteen in. Je werkt, je leest, je verdiept je. Je koopt je eerste stuk en rolt erin.”

Gefeliciteerd met uw tentoonstelling OntHUTSend. Wie heeft eigenlijk die spitante taalvondst bedacht?

Karine Huts: «Wij hebben dat niet gekozen. Dat was de decaan (*Bernard Tilleman, decaan Rechtsgeleerdheid, red.*). Fernand was preses van het VRG, maar toen hebben ze hem buitengegoid. In het kringbladje stond toen: “VRG onthutst”.»

Fernand Huts: «Dat was toen een strijd tussen rechts en links hé. Als je mijn archief leest, ga je zeggen dat ik extreemlinks was. In feite was ik toen de rechtervleugel. Al is het denken sindsdien opgeschoven.»

“Fernand was preses van het VRG, maar toen hebben ze hem buitengegoid. In het kringbladje stond toen: ‘VRG onthutst’”

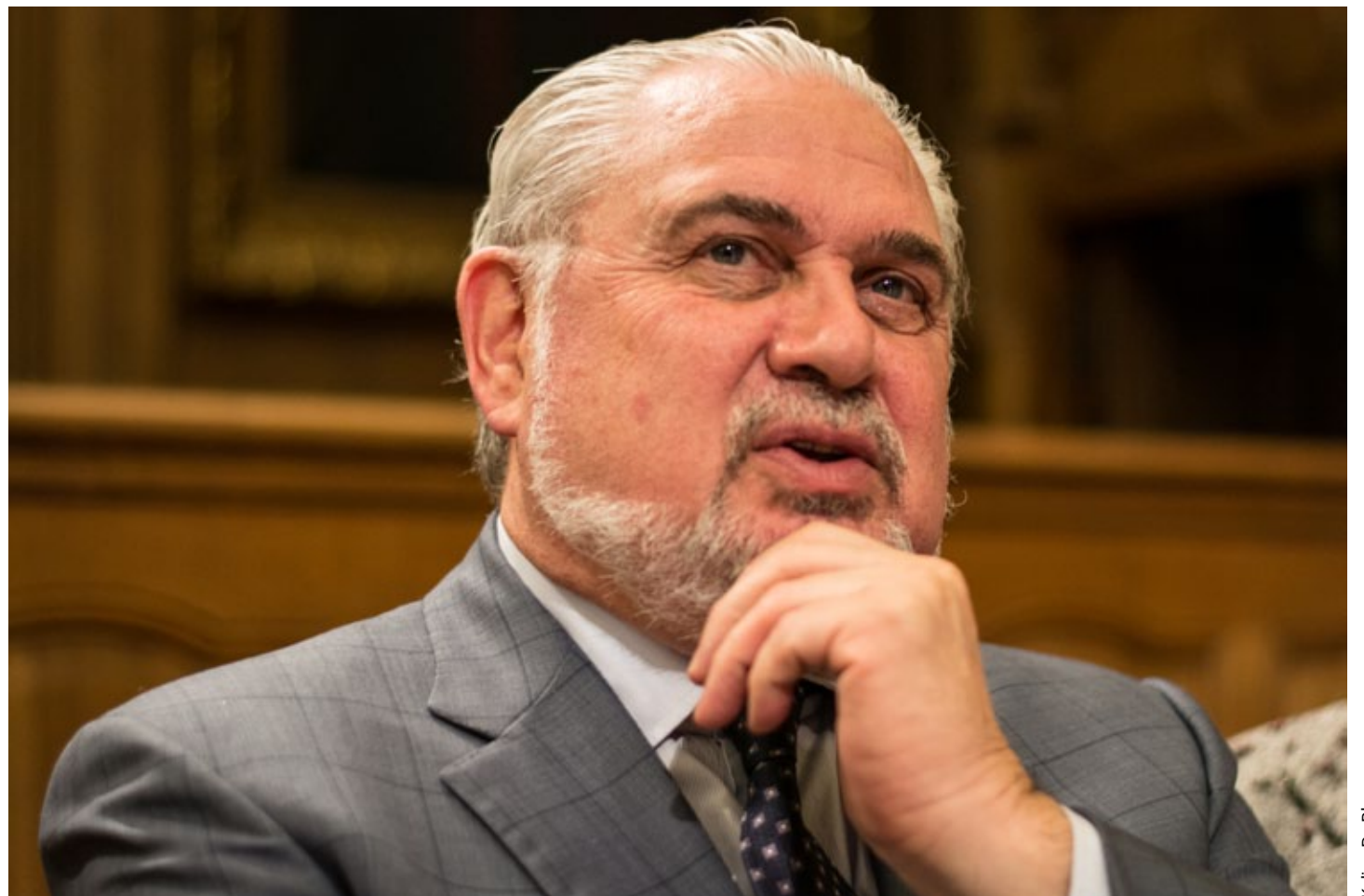
KARINE HUTS

Zoals bezoekers zullen merken, heeft u een erg eclectische collectie. Is er een bepaalde stijl die uw voorkeur geniet?

Karine Huts: «Het zijn allemaal onze baby’s, maar het koninginnenstuk is de Koptische collectie. Een collectie die niet uitbreidt, sterft.»

Fernand Huts: «Interesses en markten evolueren ook.»

Karine Huts: «Tegenwoordig hebben we meer jonge kunstenaars. Wij denken nooit

Kalina De Blauwe

aan het financiële aspect. Kunst mag je niet als belegging zien. Het is een slechte investering, wanneer je het daarom koopt. Je moet met je hart en je buik kopen.»

Julie zijn beiden uitgesproken kunstliefhebbers. Bloedt jullie hart wanneer jullie zien hoeveel de overheid op cultuur bespaart?

Fernand Huts: «Kunst draait vooral om liefde. Een overheid moet een kader scheppen waarin die liefde wordt aangemoedigd. Ze moet mensen die er zich op toelaggen de mogelijkheid geven om die passie fiscaal af te trekken. De tijd is voorbij dat de overheid er zelf nog geld in kan steken. Dat wordt maatschappelijk niet meer aanvaard. Als je ergens geld insteekt, moet je het ergens anders halen.»

Niet alleen kunst, maar ook ondernemen ligt u nauw aan het hart. Slagen de centrumrechtse regeringen erin om ook daar een gunstig kader te scheppen?

Fernand Huts: «Wat heeft dat ermee te zien? Ondernemen kan je binnen elk kader, welk het ook is. Ook in een communistisch kader of in een dictatuur heb je ondernemers.»

«Het klimaat is nog nooit zo goed geweest. Dat is ook mijn boodschap aan de jongeren. Ze zeggen vaak dat ze op hun eigen willen beginnen. Doe dat dan gewoon. Buk u, het geld ligt voor het oprapen! Want wie even hard werkt als mijn generatie, heeft een enorme *competitive advantage*. Maar veel mensen willen niet meer werken. Ze geven meer om levenskwaliteit. De competitie is dus klein. Wie nu begint, gaat gelijk een mes door boter.»

Is die zorg om levenskwaliteit dan zo vreemd? Burn-outs en depressies vreten steeds meer jonge mensen weg.

Karine Huts: «Burn-out? Vroeger spraken ze daar gewoon niet over. Dat is net als

ADHD: dat was vroeger gewoon een ruimoerig kind.»

Fernand Huts: «Van de regelgeving in onze maatschappij krijg je het pas op je zenuwen. Ik begrijp het probleem van de jeugd echt niet. Er is veel imaginaire faalangst, maar het is net gemakkelijker geworden. Als er vandaag iemand binnenkomt en die wil baas worden, dan zeg ik “Go, doe maar!”. Maar ik vind niemand die het wil doen. Niemand wil verantwoordelijkheid nemen of naar het buitenland gaan. Ze zeggen dat wel, maar bied ze Saoedi-Arabië aan, en ze zijn meteen stil.»

Duur speelgoed

Katoen Natie heeft een Company Bible, waar het grote publiek twee jaar geleden toegang toe kreeg. Wat staat daarin?

Karine Huts: «Je moet niet kakelen, maar eieren leggen.»

Fernand Huts: «Die *Company Bible* is een klein boekje met een *framework* van waarden. Daardoor is het zeer gemakke-

“Geld is maar een hulpmiddel”

FERNAND HUTS

lijk om bij ons te werken. Binnen dat kader mag iedereen zijn goesting doen. Daarin is onze overheid fundamenteel verkeerd. Die wil alles oplossen met regels. Regulitis: dat werkt toch niet? Iedereen zal toch om alle regels heen gaan als het hen niet aanstaat.»

Wat is voor u een belangrijke waarde?

Fernand Huts: «Als management belleten wij de mensen niet om dingen te

doen. Daardoor voelt iedereen zich comfortabel. Wanneer doe je iets het beste? Als je je eigen gedacht volgt. Kies een doel en trek je plan, dan ben je er onmiddellijk.»

«Ik zal het illustreren met het onderwijs. Vroeger stond een onderwijzer voor de klas met als taak van twintig kinderen mens te maken. Nu moet hij de hele tijd zich bezig houden met plannen en statistieken. Die man is bureaucraat geworden. Die moet alles volgen en krijgt inspecties. Hij wordt zot.»

Ondertussen bent u 64. Nog een paar jaar en u heeft de wettige pensioenleeftijd bereikt. Wat drijft iemand die alles al heeft?

Karine Huts: «Hij speelt graag en hij speelt graag voort.»

Fernand Huts: «“Pensioen” is een kunstmatig begrip dat we de laatste tijd hebben uitgevonden. Het belangrijkste is om je te amuseren. Het moet plezant zijn. Uiteindelijk is ondernemen ook maar een spel, alleen is de kostprijs van het speelgoed wat groter.»

Ondernemen is een spel, maar niet iedereen begint met dezelfde kansen.

Fernand Huts: «Ik ben ook begonnen zonder eigen middelen, maar met die van mijn vrouw. Dat was maar 400.000 frank (*10.000 euro, red.*).»

Karine Huts: «Wij hadden net een tweede kindje. Ik wist *bijgod* niet waar ik dat moest leggen.» (*lacht*)

Fernand Huts: «Geld is maar een hulpmiddel. Je moet altijd werken met de middelen die je hebt hé.»

Karine Huts: «Kennen jullie dat gezegde: “Het is niet nodig om te hopen om te ondernemen, noch om te slagen of om verder te doen”? Ik vind dat prachtig. Het is zo, niet?»